

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อ
พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
วิทยาเขตเชียงใหม่

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

กันยายน 2558

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อ
พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
วิทยาเขตเชียงใหม่

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
กันยายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

**LEARNING ACTIVITY PACKAGE USING COOPERATIVE LEARNING THEORY
ENTITLED “THE NEWS” TO DEVELOP READING SKILLS FOR
GRADE 11 STUDENTS, BALISATHITSUEKSA SCHOOL OF
MAHACHULALONGKORNRAJCHAVIYALAYA
UNIVERSITY, CHIANG MAI CAMPUS**

MRS. PORNPAMON SRIPANRACHA

**THIS THESIS IS A PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
(CURRICULUM AND ENGLISH TEACHING)**

UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

SEPTEMBER 2015

COPYRIGHT BELONGS TO UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางพรภมณ ศรีปิ่นราช

ชื่อปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

ดร. สุภาภรณ์ หนูเมือง	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา สุวรรณศรี	กรรมการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง หาประสิทธิภาพและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตเชียงใหม่ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 44 รูป กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 รูป ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบวัดความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยชุดกิจกรรมทั้งหมด 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 Reading news ชุดที่ 2 Sport news ชุดที่ 3 The weather forecast ชุดที่ 4 The Classified ทั้ง 4 ชุด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81 /83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80/80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ABSTRACT

Thesis title : Learning Activity Package Using Cooperative Learning Theory
Entitled “The News” to Develop Reading Skills for Grade 11 Students,
Balisathitsueksa School of Mahachulalongkornrajchavialaya
University, Chiang Mai Campus

Author : Mrs. Pornpamon Sripanracha

Degree : Master of Education (Curriculum and English Teaching)

Thesis advisor and committee:

Dr. Supaporn Numuang	Chairperson
Associate Professor Dr. Nitaya Suwanasri	Committee

The purposes of this research were to construct, find the efficiency and study the students' satisfaction towards the learning activity package using Cooperative Learning Theory entitled “The News” to develop reading skills of Grade 11 students of Balisathitsueksa School of Mahachulalongkornrajchavialaya University, Chiang Mai Campus. Population was 44 Grads 11 students. The sample were grad 11/2 in the frist samester of the academe yere 2014 with 20 students obtained by purposive sampling in the first semester of the academic year 2014. The research instruments were the constructed learning activity package, an achievement test, and a satisfaction checklist. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results showed that the package consisted of 4 units: Reading news, Sports news, The weather forecast and The Classified. In addition, the efficiency of the package was 81/83, which met the criteria of 80/80, and student satisfaction towards the package was at a high level with 0.5 of significance.

Keywords : Learning Activity Package, Cooperative Learning Theory

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากท่าน คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สุภาภรณ์ จัปจ้าย ประธานกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนขั้นตอนของการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ชันสำโรง รองผู้อำนวยการ สำนักงานวิทยาเขต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ นิตะศิลป์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และอาจารย์วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ และขอขอบคุณ คณะครูและนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

คุณประโยชน์ที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณแห่งความดีนี้แด่ พระคุณของ บิดา มารดา ที่อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยเป็นคนดี รู้จักรักความก้าวหน้า ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และให้เป็นผู้ที่ประพฤติตนอยู่ในสังคมอย่างสงบสุขและขอขอบคุณครอบครัวตลอดจน เพื่อนร่วมรุ่นและเพื่อนร่วมงานทุกคนที่เป็นกำลังแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณดังกล่าวเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

พรภมณ ศรีปิ่นราช

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ช
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	9
การสอนอ่านภาษาอังกฤษ.....	12
ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	22
ชุดกิจกรรม.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	52
แบบการวิจัย.....	52
การออกแบบรวบรวมข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
การสร้างและวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
การทดลองชุดกิจกรรม.....	63
ผลการสร้างชุดกิจกรรม.....	64
ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม.....	73
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน.....	74
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผล.....	79
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	91
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ.....	93
ภาคผนวก ค แบบวัดความพึงพอใจ.....	98
ภาคผนวก ง ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง.....	101
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	106
ภาคผนวก ฉ สรุปคะแนนผลการทดลอง.....	113
ภาคผนวก ช ตัวอย่างชุดกิจกรรม.....	122
ประวัติผู้วิจัย.....	207

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการออกแบบการเก็บข้อมูลการวิจัย.....	53
2	แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ระหว่างการเรียน ของชุดกิจกรรม (E ₁).....	73
3	แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน หลังการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรม E ₂	74
4	แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนา ทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	75
5	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎี การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่.....	102
6	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ จาก ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5” โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	103
7	แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนก (r_{tt}) เป็นรายชื่อของ แบบวัดความพึงพอใจ.....	114
8	แสดงผลการวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นแบบวัดความพึงพอใจ.....	115
9	แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนา ทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
<p>10 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้.....</p>	118
<p>11 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....</p>	119
<p>12 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านเนื้อหาและกิจกรรม ด้านเนื้อหาและกิจกรรม.....</p>	120

สารบัญแผนภูมิ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุดกิจกรรม.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย และอีกหลายประเทศทั่วโลก ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการติดต่อสื่อสารกันโดยตรงระหว่างบุคคลหรือจะเป็นการสื่อสารผ่านสื่อทางการใช้อินเทอร์เน็ตที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีในโลกของสังคมออนไลน์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ นั้น ทำให้เราได้มีโอกาสเข้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลใหม่

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแสวงหาความรู้จาก ตำรา งานวิจัย ข้อมูลหลากหลายคำแนะนำวิธีการใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ และนำความรู้จากการอ่านไปใช้ได้เหมาะสม ดังเช่น ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, น. 47) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า “การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนเราที่ทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความก้าวหน้า ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมโลก ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคข่าวสารข้อมูลแพร่หลาย การอ่านช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิตของผู้อ่านเสมือนผู้อ่านได้ท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ ได้ โดยการศึกษาจากการอ่านหนังสือ” เช่นเดียวกับสุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 39) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตคนเราทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ในเรื่องที่อ่าน ความก้าวหน้าของพัฒนาการในการอ่านของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคที่เหมาะสม ความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเนื้อหาสาระที่ผู้อ่านเลือกอ่านตามความสนใจ

ดังนั้นทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาตัวผู้เรียน โดยเฉพาะการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ทั้งในด้านการศึกษาดำรงชีวิต รวมถึงข้อมูลสำคัญที่ปรากฏในหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี รู้ความหมายของคำศัพท์ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่าน จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาข้อความที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับสมุทฺธ ธีรเชาวนิช (2542, น. 2) ได้กล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ “อุปสรรคที่สำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ คือ อ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ ทั้งนี้อาจจะมีมาจากไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่อยู่ในข้อความ ดังนั้นการ

เรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการอ่านเพื่อความเข้าใจในเวลาอ่านบทความที่เป็นภาษาอังกฤษ เมื่อมีปัญหาด้านคำศัพท์ ผู้อ่านส่วนใหญ่จะค้นหาความหมายของคำศัพท์นั้นจากพจนานุกรม การเปิดค้นหาความหมายของคำที่ไม่รู้อาจทำให้เสียเวลาทำให้การอ่านไม่ต่อเนื่องและยังไม่สามารถจับใจความที่ผู้เขียนนำเสนอได้” สุภรัตน์ สท้านพล (2554, น. 9) ได้สรุปการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า “การอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อะไร โดยอาศัยความรู้ทางภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายสัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ ความรู้จากประสบการณ์เดิมรอบตัวที่จะช่วยให้ผู้อ่านสรุปและตีความเรื่องที่อ่านได้เหมาะสมตามความสามารถแต่ละระดับชั้น” เช่นเดียวกับ

จากการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มาตลอดระยะเวลา 6 ปีและจากข้อมูลบันทึกหลังสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตฯ พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่านจะเห็นได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ในภาคเรียนที่ 1/2555 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 35.28 ภาคเรียนที่ 2/2555 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.45 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ถือว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง เนื่องจากนักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ค่อนข้างน้อย ที่อยู่ในข้อความทำให้ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหา รวมถึงรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ดัง สมุทร เชนเชาวนิช (2540, น. 73) ได้กล่าวไว้ว่า “คนที่ประสบความสำเร็จหรือมีผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของการอ่านของผู้อ่านเองคนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีแนวทางที่จะนำตัวเองไปสู่ความสำเร็จ สามารถอ่านข้อความต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจความได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งการอ่านยังคงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด เป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาคำความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา”

สุภรัตน์ สท้านพล (2554, น. 2) ได้พบว่า “นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทำให้ไม่สามารถสรุปและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ทำให้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์นั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด” สุวิมล มะลิวัลย์ (2553, น. 3) ได้พบว่า “นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ค่อนข้างต่ำทำให้นักเรียนอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษในบทเรียนแล้วจับใจความไม่ได้ ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีและไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ” อาทิตยา จิตบาล (2553, น. 1) ได้พบว่า ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษมีดังนี้ “ผู้เรียนยังคงประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ คืออ่านแล้ว

ไม่เข้าใจ ไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ผู้เรียนไม่สามารถเรียบเรียงความคิดของตนเองให้เป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องและสื่อความหมายได้”

อีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เกิดจากตัวผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนคือผู้เรียนของโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าที่มาจากพื้นที่ราบสูงในจังหวัด เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน และ เชียงราย นอกจากนี้ยังมีผู้เรียนอีกส่วนหนึ่งมาจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศกัมพูชา, เวียดนาม, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งผู้เรียนเหล่านี้มีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษต่างกัน ผู้เรียนที่มาจากพื้นที่ราบสูงจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย การอ่านภาษาอังกฤษทำได้ไม่ค่อยดีเท่าที่ควรจะเป็น ในแต่ละระดับช่วงชั้น ส่วนผู้เรียนที่มาจากประเทศเพื่อนบ้านมีการใช้ภาษาอังกฤษได้ดีถึงดีมาก สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี ด้วยความแตกต่างกันในด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างกันจึงทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันน้อย ขาดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ต่างก็ทำงานของตนโดยไม่สนใจเพื่อน ผู้เรียนเก่งก็จะทำงานเสร็จอย่างรวดเร็ว ส่วนผู้เรียนกลุ่มอ่อนจะเรียนไม่ทันเพื่อน ทำงานเสร็จช้า ไม่ค่อยส่งงาน เพราะทำไม่ได้ และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษของผู้วิจัยหลายท่านที่อ้างในงานวิจัยนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีคะแนน เฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำนั้น ส่วนใหญ่มาจากการขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถเดาเนื้อหาเรื่องราวต่าง และเรียบเรียงประโยคให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันได้ ดังนั้นจึงจะทำให้การตอบคำถามในการทำแบบทดสอบหรือทำข้อสอบภาษาอังกฤษได้ไม่คืนัก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะหาแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการจัดการศึกษารูปแบบวิธีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

จากการศึกษาแนวทางการสอนภาษาอังกฤษและรูปแบบวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ได้พบว่าวิธีการสอนอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี คือ วิธีการเรียนรู้ที่อาศัยการร่วมมือกันในการเรียนรู้ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันอย่างมีความสุข การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลวิธีที่ได้การยอมรับว่าเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสอนอ่านที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน การได้ช่วยเหลือกันซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความสุข ความสนุกสนาน ในการ

เรียนเพิ่มมากขึ้น ช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมาก (ภาวดี จิตตามัย, 2548, น. 8) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้ “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการสอน โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน ฟังพาทักษะซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านภาษาซึ่งต้องมีการสื่อความหมายต่อกันเป็นส่วนมากและมีการฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง” (สุชาติ กองกุล, 2548, น. 4) กล่าวว่า “กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเพราะเป็นกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มโดยผู้เรียนลดความสามารถ จัดกิจกรรมที่มีการแบ่งงานกันทำให้เด็กเก่งสามารถช่วยเหลือเด็กที่อ่อนได้และทำให้ทุกคนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นนอกจากนี้ยังส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มจะมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่ภายในกลุ่มและการเรียนรู้กันของสมาชิกทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อ” สลาวิน (Slavin, 1995, น. 4) ได้กล่าวว่า “การที่นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย การเรียนการสอนเน้นทักษะการคิด การร่วมมือร่วมแรงกันระหว่างสมาชิกทุกคนในการแก้ปัญหา เพื่อจะได้รับความสำเร็จร่วมกัน” เช่นเดียวกับ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1993, p. 1) ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนทำงานร่วมมือกันเพื่อเพิ่มความรู้ของตนและสมาชิกในกลุ่ม โดยที่สมาชิกของกลุ่มต่างช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันนักเรียนให้กำลังใจและกระตุ้นเพื่อนในการเรียนรู้เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จทางการเรียน เพราะความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือการสำเร็จของกลุ่ม

จากที่ได้อภิปรายมาทั้งหมดนั้นจะเห็นวิธีการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาการเรียนรู้และทักษะอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดย มีการช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านผ่านกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีคำถามการวิจัยดังนี้

คำถามการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีองค์ประกอบอย่างไร?

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่มีประสิทธิภาพในระดับใด?

3. นักเรียนพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่อยู่ในระดับใด?

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

2. เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 รูป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 20 รูป ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Specific purpose Sampling) ซึ่งผู้เรียนมีปัญหาการเรียนรู้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 หน่วย

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

2.2 ระดับความพึงพอใจ ต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ระยะเวลา

ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง ตามตารางเรียน รวมเวลา 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน กิจกรรมแบบฝึกทักษะตามวัตถุประสงค์ และแบบทดสอบซึ่งมีการวัดและประเมินอย่างชัดเจน

2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-5 คนโดยจัดให้สมาชิกในกลุ่มมีทั้งผู้ที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนละความสามารถกัน เพื่อสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้นอก

3. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ กระบวนการสำคัญของการเรียนรู้ด้านภาษาที่นอกเหนือจากทักษะการฟัง การพูด และการเขียนแล้ว การหาความรู้จากการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนในทุกระดับชั้น นอกจากนี้การอ่านยังทำให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ ด้านสติปัญญา

และความสามารถ ตลอดจนถึงการนำประสบการณ์ความรู้และความคิดที่ได้จากการอ่าน ไปปรับใช้
ชีวิตประจำวันได้

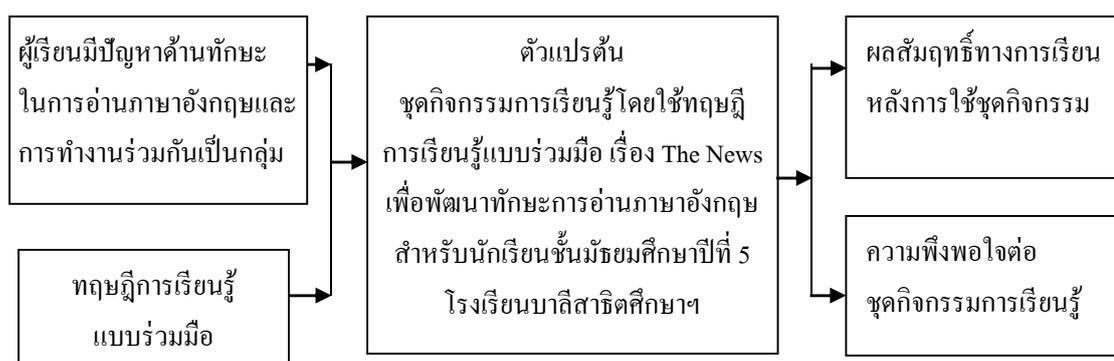
สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยระหว่างเรียนและหลังเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
2. นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
3. นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือกันในกลุ่ม มีความรักและสามัคคีกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ วิทยาเขตเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ประเภทของการอ่าน
 - 2.3 การสอนการอ่าน
 - 2.4 ประโยชน์ของการอ่าน
3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.2 องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 3.3 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ
 - 3.4 ขั้นตอนการสอนอ่านแบบร่วมมือ
4. ชุดกิจกรรม
 - 4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 4.2 ประเภทชุดกิจกรรม
 - 4.3 องค์ประกอบชุดกิจกรรม
 - 4.4 ขั้นตอนการสร้าง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นเพื่อเป็นแนวทางให้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศไทยได้นำไปปรับใช้สำหรับสร้างหลักสูตรสถานศึกษาของแต่ละโรงเรียนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสถานศึกษานั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานใน การศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

1. เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำ แนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่านอธิบายและ เขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและ เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านจับใจความ สำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสาร คติและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. การสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง ตัว ประสบการณ์สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและ เหมาะสมเลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ประเด็น ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่าง เหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. สามารถพูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ข่าว เหตุการณ์ เรื่อง และประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง กิจกรรมข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้ เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพยสุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของ โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จะเห็นคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษทั้งในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยได้นำทักษะการอ่านมาทำการศึกษาวิจัยเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านทักษะการอ่าน ซึ่งทักษะการอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านเนื้อหาสาระสำคัญรวมถึงการวิเคราะห์สังเคราะห์ เนื้อหาบทเรียน เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้่านอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้่านได้นำกระบวนการทางความคิดมาใช้ในการตีความจากบทอ่านเพื่อให้ผู้่านเกิดความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ที่อ่าน ดังมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ สมุทรรเซ็นเซาวิช (2524, น. 1) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับอ่านไว้ดังนี้ “ การอ่าน คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้่าน ผู้เขียนพูด ผู้่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย การสื่อสารความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ ผู้เขียน ผู้่าน และ รายงาน (สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบซึ่งอาจจะเกิดจากการอ่านนั้นๆ” บันลือ พุกษวัน (2532, น. 2) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า “การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือประโยค เพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้่าน โดยใช้การสังเกต การจำรูปคำ การใช้สติปัญญาและใช้ประสบการณ์เดิมในการแปลความหมาย หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ได้ดีแต่จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่องเพื่อนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาประเมินแนวคิด แนวปฏิบัติ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548, น. 18) “การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด ” เสถียร ยอดดี (2554. ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ “ การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำเข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้า ซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน” นิทยา สุวรรณศรี(2554, น. 79) ได้ให้ความหมายการอ่านไว้ดังนี้ “การอ่านคือกระบวนการหนึ่งที่ผู้่านเชื่อมโยงความรู้เดิมในการอ่านเนื้อหานั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจความหมาย ” กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์ (2552, น. 1) ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า “การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียน เขียน ผู้่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีค่าสำคัญ” มอร์ริส และ สจิวต (Morris;&Stewart, 2001, น. 6) ได้กล่าวถึงความหมายการอ่านว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งสารผู้่านเป็นผู้รับข้อมูลโดยใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิม ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งสารของตน ซึ่งนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่าผู้่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป คือ การอ่านคือการตีความหมาย แปลความหมายจากตัวอักษรที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงถ่ายทอดไว้ในหนังสือหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่อ่านและสามารถนำความรู้ที่จากเรื่องที่อ่านไปให้เกิดประโยชน์และเพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้

ประเภทของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญอย่างมาก เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจเนื้อหาสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่ผู้เขียนต้องการจะนำเสนอแนวคิด รูปแบบการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านว่าต้องการรู้หรือสนใจเกี่ยวกับสิ่งไหนเรื่องอะไรจากการอ่าน ดังนักวิชาการการศึกษาได้แบ่งประเภทการอ่านไว้ดังนี้ สมุทรร เช่น เชาวนิช (2545, น. 3) ได้กล่าวว่า การอ่านแบ่งออกได้อย่างคร่าวๆ เป็น 2 ประเภท และทั้ง 2 ประเภท มีความเร็วต่างกัน คือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (work-study type reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ต้องการครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนการบันเทิง (recreatory reading) เป็นการอ่านเพื่อการบันเทิงรื่นรมย์เป็นส่วนตัวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่าน นวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีศัพท์เฉพาะมากมายนัก

เสถียร ยอดดี (2554, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการอ่านประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. การอ่านแบบกวาด (scanning) เป็นการมองหาประเด็นสำคัญอย่างรวดเร็วเช่น หาหน้าหาชื่อเรื่อง หาคำสำคัญบางคำประเด็นสำคัญของการอ่านแบบนี้คือ นักเรียนตั้งใจที่จะมองข้ามสิ่งอื่นๆ นอกจากสิ่งที่นักเรียนต้องการหา

2. การอ่านอย่างคร่าวๆ (skimming) คือการอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อดูว่ามีเนื้อหาสาระอะไรที่น่าสนใจบ้าง โดยไม่ตั้งใจที่จะค้นหาสิ่งทีเฉพาะเจาะจงเหมือนอย่างการอ่านกวาดเช่น นักเรียนหยิบหนังสือเกี่ยวกับสังคมขึ้นมาเล่มหนึ่งแล้วพลิกอ่าน มองหาแนวคิดสำคัญๆ ในแต่ละย่อหน้า มองดูชื่อบทและอื่นๆ เพื่อสำรวจว่าหนังสือเล่มนี้ น่าสนใจ หรือมีประโยชน์ที่นักเรียนจะใช้ได้หรือไม่

3. การอ่านแบบสบายๆ เป็นวิธีที่คนส่วนใหญ่อ่านหนังสือกัน เช่น การอ่านนิยายการ์ตูนวารสารเพื่อความบันเทิง บ่อยครั้งการ์ตูน วารสารเพื่อความบันเทิง บ่อยครั้งเป็นการอ่านเพื่อหลบหนีจากโลกจริงที่มีแต่ปัญหาและความยุ่งยากใจไปสู่อีกโลกหนึ่ง เราไม่มีความจำเป็นต้องขย้อเนื้อหาเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน การอ่านวิธีนี้จะอ่านได้อย่างรวดเร็ว และผิวเผิน การอ่านเช่นนี้มีคุณค่าที่สำคัญคืออ่านเพื่อความบันเทิง ทำให้เกิดความสุข ความโล่งใจทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดได้

4. การอ่านเพื่อการศึกษา การอ่านหนังสือประเภทตำราวิชาการต่างๆ จุดมุ่งหมายก็คือต้องการที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง การอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างตั้งใจ จับประเด็นสำคัญที่อ่านให้ได้ สามารถโยงความสัมพันธ์ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกันได้ การอ่านเพื่อการศึกษาควรจดโน้ตย่อใจความ หรือหัวข้อสำคัญที่ได้อ่านมาด้วย

5. การอ่านแบบคำต่อคำ มีหนังสือหรือบทความบางอย่างที่ต้องการอ่านแบบคำต่อคำ เช่น หนังสือสัญญา หนังสือภาษาต่างประเทศสูตรคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เราอ่านภาษาต่างประเทศแบบคำต่อคำ ในกรณีที่เราเพิ่งเรียนรู้ภาษานั้น ๆ คำทุกคำเป็นคำใหม่ที่เราไม่คุ้นเคย สำหรับคนที่อ่านภาษาต่างประเทศได้คล่องแล้วเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะเขาอาจจะอ่านแบบอื่นๆ ได้ ทำนองเดียวกับการอ่านหนังสือภาษาไทย สูตรคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต้องให้ความสนใจมาก เพราะสูตรเป็นวิธีย่อ เพื่อให้ได้ข้อความที่มีความหมายยาวขึ้น โดยไม่เสียเวลาอธิบาย

จูลีไรต์นั ลักษณะศิริ (2540, น. 86) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้ข่าวสาร เป็นการอ่านเพื่อศึกษาความเป็นไปของโลก และพัฒนาความรู้ของตนเอง การอ่านเพื่อจุดประสงค์ข้อนี้ต้องอ่านทุกวันเพื่อจะได้สะสมข้อมูลไว้ใช้ โดยวิธีการอ่านแบบกวาดสายตา และอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้น หากมีข้อมูลที่น่าสนใจจึงค่อยปรับเปลี่ยนวิธีการอ่านเป็นการอ่านอย่างละเอียดแทน ได้แก่การอ่านข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร แผ่นพับ และแผ่นปลิวต่างๆ

2. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ของนักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป การอ่านชนิดนี้เป็นการอ่านอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับผู้อ่านต้องเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมตามความมุ่งหมายของแต่ละตอน

3. การอ่านเพื่อใช้ในวิชาชีพ เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาการทำงานตามอาชีพของแต่ละคน รวมทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้แก่ตนเอง ผู้อ่านจะต้องศึกษาความก้าวหน้าเกี่ยวกับศาสตร์ในอาชีพของตน ซึ่งปัจจุบันพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมากทั้งในรูปแบบของบทความหรือบทวิเคราะห์ตามนิตยสารและวารสารต่างๆ

4. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านตามความพอใจของตนเอง เพราะการอ่านหนังสือจัดเป็นงานอดิเรกซึ่งเป็นที่นิยมมากชนิดหนึ่ง ผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ เช่นการอ่านสารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง และการ์ตูน

5. การอ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ใจ เป็นการอ่านเพื่อให้ตนเองมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เพราะบางช่วงชีวิตของคนอาจจะพบปัญหาและอุปสรรค บางครั้งปัญหาอาจแก้ไม่ได้ด้วยสติปัญญาของตนเอง บางครั้งอาจต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น หนังสืออาจจะช่วยผ่อนคลายทุกข์ใจได้ เช่น

หนังสือเกี่ยวกับหลักคำสอนของศาสนา หนังสือเกี่ยวกับปรัชญา หนังสือเกี่ยวกับจิตวิทยา หรือหนังสือประเภทกำลังใจ

สำนักวิชาการและการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556, ออนไลน์) ได้ให้คำกล่าวถึงประเภทการอ่าน ดังนี้ การอ่านมีหลายระดับและมีวิธีการต่างๆ ตามความมุ่งหมายของผู้อ่าน และประเภทของการอ่าน การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและเขียนรายงาน อาจใช้วิธีอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านสำรวจ การอ่านข้าม การอ่านผ่าน การอ่านจับประเด็น การอ่านสรุปความ และการอ่านวิเคราะห์ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านข้าม เป็นวิธีอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อเข้าใจเนื้อหาของข้อเขียนโดยเลือกอ่านข้อความ บางตอน เช่น การอ่านคำนำ สารสังเขป บทสรุป และการอ่านเนื้อหาเฉพาะตอนที่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น

2. การอ่านผ่าน เป็นการอ่านแบบกวาดสายตา (scanning Reading) โดยผู้อ่านจะทำการกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยังสิ่งที่เป็นเป้าหมายในข้อเขียน เช่น คำสำคัญ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ แล้วอ่านรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการ เช่น การอ่านเพื่อค้นหาชื่อในพจนานุกรม และการอ่านแผนที่

3. การอ่านจับประเด็น หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อเขียนโดยทำความเข้าใจสาระสำคัญ ในขณะที่อ่าน มักใช้ในการอ่านข้อเขียนที่ไม่ยาวนาน เช่น บทความ การอ่านเร็วๆ หลายครั้งจะช่วยให้อ่านจับประเด็นได้ โดยการอ่านมีเทคนิคคือ ต้องสังเกตคำสำคัญ ประโยคสำคัญที่มีคำสำคัญ และทำการย่อสรุปบันทึกประโยคสำคัญไว้ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

4. การอ่านสรุปความ หมายถึง การอ่านโดยสามารถตีความหมายสิ่งที่อ่าน ได้ถูกต้องชัดเจนเข้าใจเรื่องอย่างดี สามารถแยกส่วนที่สำคัญหรือไม่สำคัญออกจากกัน รู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น ส่วนใดเป็นความคิดหลัก ความคิดรอง การอ่านสรุป ความมีสองลักษณะคือ การสรุปแต่ละย่อหน้าหรือแต่ละตอน และสรุปจากทั้งเรื่อง หรือทั้งบท การอ่านสรุปความควรอย่างอย่างคร่าว ๆ ครั้งหนึ่งพอให้รู้เรื่อง แล้วอ่านละเอียดอีกครั้งเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างดี หลักจากนั้นตั้งคำถามตนเองในเรื่องที่อ่านว่าเกี่ยวกับอะไร มีเรื่องราวอย่างไร แล้วเรียบเรียงเนื้อหาเป็นสำนวนภาษาของผู้สรุป

5. การอ่านวิเคราะห์ การอ่านเพื่อค้นคว้าและเขียนรายงานโดยทั่วไปต้องมีการวิเคราะห์ความหมาย ของข้อความ ทั้งนี้เพราะผู้เขียนอาจใช้คำและสำนวนภาษาในลักษณะต่าง ๆ อาจเป็นภาษาโดยตรงมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ภาษาโดยนัยที่ต้องทำความเข้าใจ และภาษาที่มีความหมายตามอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ผู้อ่านที่มีความรู้เรื่องคำศัพท์และสำนวนภาษาดี มี

ประสบการณ์ ในการ อ่านมากและมีสมาธิในการอ่านดี ย่อมสามารถวิเคราะห์ได้ตรงความหมายที่ ผู้เขียนต้องการสื่อ และสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2013, p. 201-202) กล่าวไว้ว่าประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. การบอกหัวเรื่อง(identifying the topic) ผู้อ่านที่ดีจะต้องสามารถหยิบยกหัวข้อเรื่องที่ จากบทอ่านนั้นๆ ได้ โดยใช้ความรู้เดิมของตนเองที่มีอยู่ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านและเข้าใจ เนื้อหามากยิ่งขึ้น

2. การคาดเดาหรือการทำนาย(predicting and guessing) ผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจกับเรื่อง ที่อ่าน คาดเดาว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไร โดยการเดาเนื้อหาจากการอ่านเนื้อหาและ นำมาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนเองเพื่อช่วยในการเดาเนื้อหา

3. การอ่านและฟังเพื่อความเข้าใจโดยทั่วไป (reading and listening for general understanding) ผู้อ่านต้องสามารถเข้าใจใจความสำคัญของบทอ่าน โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับ รายละเอียดของเรื่องมากนักหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าทักษะการกวาดสายตา (scanning)

4. การอ่านเพื่อข้อมูลเฉพาะเจาะจง (reading for specific information) เป็นการให้ ความสำคัญกับข้อมูลเฉพาะที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร ทักษะการอ่านใน ลักษณะนี้เรียกว่าทักษะการอ่านแบบเร็วอาจข้ามคำ ประโยคที่ไม่สำคัญไป (skimming)

5. การอ่านและฟังเพื่อหารายละเอียดของบทอ่าน (reading and listening for detail information) เพื่อที่จะเข้าใจทุกอย่างในรายละเอียด โดยทั่วไปในการอ่านที่เป็นเรื่องเป็นขั้นตอนการ ปฏิบัติต่างๆ หรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

6. การตีความ (interpret text) ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำในบทอ่าน โดยใช้ บริบทต่างๆที่เพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการจะตีความได้ด้นนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่าน เป็นสำคัญ

จากที่ได้กล่าวมาในขั้นต้นสามารถสรุปได้ว่าการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจ เนื้อหามากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร การอ่านสามารถ แยกประเภทได้ดังนี้

การอ่านเพื่อการศึกษา เป็น การอ่านแบบที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ต้องการครอบคลุม เนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำ ได้เป็นการอ่านเพื่อศึกษา และพัฒนาเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาการทำงานตามอาชีพ โดย วิธีการอ่าน แบบการกวาดสายตา (scanning) และอ่านแบบคร่าวๆ (skimming) เพื่อสำรวจข้อมูล เบื้องต้น ที่น่าสนใจจึงค่อยปรับเปลี่ยนวิธีการอ่านเป็นการอ่านอย่างละเอียดแทน ได้แก่การอ่าน

ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร บทความหรือบทวิเคราะห์ตามนิตยสารและวารสารต่างๆ แผ่นพับ และแผ่นปลิวต่างๆ

การอ่านเพื่อการพักผ่อนการบันเทิง เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความทุกข์ใจเป็นการอ่านตามความพอใจของตนเองผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ เช่นการอ่านสารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง และการ์ตูน นวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีศัพท์เฉพาะมากมายนัก

การสอนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดและจินตนาการที่เกิดขึ้นของผู้อ่านในขณะที่กำลังอ่าน ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นเรื่อยๆ ไหน่นั้นขึ้นอยู่กับกลวิธีการอ่านที่ผู้อ่านมีดังเช่นนักวิชาการด้านการศึกษากล่าวถึงแนวการสอนอ่านไว้ดังนี้ เมอร์ด็อค (Murdoch, 1986, p. 9-15) ได้แบ่งวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการแบ่ง ออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การถามนำก่อนการอ่าน เป็นขั้นตอนที่ครูใช้คำถามที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อกระตุ้นความสนใจและเร้าให้นักเรียนหาคำตอบ
2. การทำความเข้าใจคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำเป็นตัวเองซึ่งความหมายที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง
3. การอ่านเนื้อเรื่อง ครูแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านภายในเนื้อเรื่องจะมีคำถามแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์
4. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง คือตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด ที่ครูกำหนด
5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น คือกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมานำเสนอในรูปแบบตาราง แผนภูมิ อื่นๆ
6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเจต เป็นกิจกรรมที่ครูแจกชิ้นส่วนประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงให้ถูกต้อง
7. การประเมินและการแก้ไข เป็นการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียนในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน

คลิงเนอร์ เจค และ วอห์น (Klingner, J.K., & Vaughn, 2006, p. 275-293) ได้แบ่งการสอนอ่านแบบร่วมมือออกเป็น 2 ช่วงดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 ขั้นเตรียมก่อนการสอน

ครูแนะนำและอธิบายให้นักเรียนรู้จักกลวิธีการอ่าน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับการทบทวน และฝึกใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้เกิดความตระหนักและมีความชำนาญในการใช้ กลวิธีการอ่านที่เป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานในการอ่านดั่งขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นตอนก่อนการอ่าน

1.1 การระดมความคิด (brainstorm) มีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ต่อเรื่องที่จะอ่าน และกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน จะสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ โดยดูจากชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบ หรือข้อความที่พิมพ์เน้นเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อช่วยผู้เรียนในการเชื่อมโยงความรู้เดิม กับเนื้อเรื่องที่กำลังจะอ่าน บทบาทของครูจะเป็นเพียงแนะนำในชั้นเรียนโดยใช้คำถามกว้างๆ เพื่อ ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมออกมา

1.2 การคาดเดาล่วงหน้า (predict) เป็นกลวิธีการอ่าน ที่ผู้เรียน ทำการศึกษา องค์ประกอบต่างๆ ของบทอ่าน เช่น รูปภาพ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และข้อความ รวมทั้งความรู้และ ประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน เพื่อคาดเดาเกี่ยวกับเนื้อหาและคำศัพท์ก่อนที่จะเริ่มต้น ในการอ่าน โดยการคาดเดาเหตุการณ์ก่อนเริ่มต้นอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิม ที่มีเข้ากับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเนื้อหา และส่วนประกอบอื่นๆของการอ่าน

2. ขั้นตอนระหว่างการอ่าน

2.1 การทำความเข้าใจกับเนื้อหาและคำศัพท์ยาก (click and clunk) เป็นการทำความเข้าใจเนื้อหา และคำศัพท์ยากที่ปรากฏในเนื้อหาบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาของ เรื่องที่อ่าน ควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจศัพท์ หรือบริบทที่ยากแก่การเข้าใจ ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การอ่านประโยคซ้ำๆ การอ่านประโยคก่อนหน้าและหลังที่อยู่บริบทเดียวกันเพื่อหาตัวบ่งชี้ ความหมาย การสังเกตคำอุปสรรค (prefix) และปัจจัย (suffix) การแยกส่วนประกอบของคำเพื่อหา ความหมาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และสามารถจดจำ เนื้อหาที่ตนอ่านได้ดียิ่งขึ้น

2.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (get the gist) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้อ่านบทอ่าน อย่างละเอียดเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง จากนั้นจึงมีการนำเสนอและอภิปรายความคิดเห็นของ ตนเองโดยมีจุดประสงค์เพื่อหาใจความสำคัญที่เป็นข้อสรุปของกลุ่ม สิ่งที่สำคัญในขั้นตอนนี้คือ ผู้เรียนจะต้องทำการสรุปโดยใช้ภาษาของตนเอง มิใช่การลอกข้อความออกมาจากบทอ่าน

3. ขั้นตอนหลังการอ่าน

3.1 การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน (self-questioning) การตั้งคำถามเป็นเทคนิคการ อ่านที่มุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจเนื้อหาและตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยการ อภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน จากการที่ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็น

ของตนเองและเพื่อนออกมาจะทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากยิ่งขึ้นและสามารถสร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่อ่านได้ดังนั้นการตั้งคำถามจากบทอ่านจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้และพัฒนาความคิดใหม่ให้กับตนเอง เนื่องจากการตั้งคำถามจะช่วยเพิ่มทักษะการคิด ก่อให้เกิดการทบทวน การเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน

3.2 การสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ (review) คือการเลือกเอาเฉพาะสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องและข้อความสนับสนุนซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาของเรื่องนั้นๆอย่างเข้าใจเพื่อที่จะสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างครบถ้วนและสร้างความคิดของตนเองในขณะที่สรุป ดังนั้นการสรุปความจริงเป็นประโยชน์อย่างมากในการอ่านเนื่องจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิในการอ่านมากขึ้น ทำให้มีการจัดระเบียบข้อมูลที่ได้จากการอ่านอย่างมีระบบ สามารถรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างจากการอ่านและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง การทบทวนเนื้อหาเป็นกลวิธีที่ใช้เมื่อเสร็จสิ้นการอ่าน โดยให้ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาที่อ่านอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความถูกต้อง ซึ่งตอนนี้ครูสามารถอธิบายเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

นงเยาว์ กอสนาน (2545, น. 5-10) กล่าวถึงกิจกรรมการสอนอ่านเป็น 3 ช่วง คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading) เช่น การคาดเดาเรื่องจากชื่อบท (anticipation through chapter titles) การคาดเดาโครงเรื่อง (anticipation of plot) การคาดเดาแนวคิดของเรื่อง (thematic anticipation) การคาดเดาอุปนิสัยของตัวละคร (character anticipation) การคาดเดาฉากดำเนินเรื่อง (setting anticipation) ข้อมูลชีวประวัติผู้เขียน (background information) การเดาคำศัพท์ (vocabulary)
2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (while reading) เช่น การใช้โครงเรื่อง (working with plot) การใช้ประโยชน์จากตัวละคร (working with character) การใช้เรื่องย่อ (working with summaries) กิจกรรมการตีความ (working on interpretation) การใช้ทักษะการฟัง (working on listening)
3. กิจกรรมหลังการอ่าน (after reading) เช่น ย้อนดูตัวละคร (looking back at character) การตีความลักษณะของตัวละคร (interpreting character) การสรุปโครงเรื่อง (summarizing) กิจกรรมต่อเนื่องด้านการตีความและโครงการงาน (interpretive extensions and projects) การทบทวนและแนะนำ (reviewing and recommending)

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านนั้น มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาบทอ่านโดยสังเกตจากองค์ประกอบต่างๆของบทอ่าน เช่น รูปภาพ ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และข้อความ เพื่อคาดเดาเกี่ยวกับเนื้อหาและเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีเข้ากับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมาย ขั้นตอนระหว่างการอ่าน การทำความเข้าใจกับเนื้อหาและคำศัพท์ยากที่ปรากฏในเนื้อหาบทอ่านควบคู่ไปกับการ หาตัวบ่งชี้ความหมาย การ

ตั้งเกศคำอุปสรรค (prefix) และปัจจัย (suffix) การแยกส่วนประกอบของคำเพื่อหาความหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และสามารถจดจำเนื้อหาที่ตนอ่านได้ดียิ่งขึ้น และขั้นตอนหลังการอ่านจะมีการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจเนื้อหาและตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยการอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้เลือกเอาเฉพาะสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องและข้อความสนับสนุนซึ่งผู้อ่านจะต้องอ่านเนื้อหาของเรื่องนั้นๆ ทบทวนเนื้อหาที่อ่านอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความถูกต้อง ครูสามารถอธิบายเพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้นในขั้นตอนสุดท้าย

ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมายจาก ทั่วทุกมุมโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านจึงมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาด้านการศึกษา พัฒนากันการงานอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของตน ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้จากหนังสือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่นเดียวกับนักการศึกษาได้ให้ข้อคิดไว้ดังนี้ จินตนา ไบกาชุย (2543, น. 23) ได้สรุปบทบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือว่า

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เช่น การฟัง
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่ต้องมีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมาธิ มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เพราะขณะอ่าน จิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความนั้นๆ
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านละเอียดอ่านข้ามหรืออ่านทุกตัวอักษรเป็นไปตามใจของผู้อ่านหรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากสามารถเลือกอ่านเองได้
7. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น จึงทำให้สมองของผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ยึดติดอยู่กับแนวคิดใดๆ โดยเฉพาะ

8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็น ได้ด้วยตนเอง วิจัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

สุทธิชัย ปัญญาโรจน (2555, ออนไลน์) ได้กล่าวว่าคุณประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านทำให้เกิดความคิด คนที่อ่านหนังสือมากมักจะเป็นนักคิด อีกทั้งการอ่านยังทำให้เราสามารถคิดใคร่ครวญมากกว่าการฟัง เพราะการฟังเราไม่สามารถหยุดฟังคนพูดได้ เราต้องฟังจนจบ แต่การอ่านหนังสือ เมื่อเราอ่านแล้วเกิดคำถาม หรือข้อสงสัย เราสามารถหยุดอ่านบรรทัดนั้นได้แล้ว คิดต่อว่าสิ่งที่เราอ่านนั้นใช่หรือไม่ใช่ เป็นจริงหรือไม่เป็นจริง ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

2. การอ่านช่วยในการสร้างสมาธิได้ดี คนที่อ่านหนังสือมักเป็นคนที่มีสมาธิ การอ่านจึงเป็นวิธีในการฝึกสมาธิอย่างหนึ่ง เป็นการฝึกสมาธิที่ได้ทั้งองค์ความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสารในเวลาเดียวกัน

3. การอ่านช่วยในการพัฒนาตนเอง คนที่อ่านหนังสือมากมักเป็นคนที่ชอบเรียนรู้ ชอบที่จะพัฒนาตนเอง การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดทักษะต่างๆอย่างมากมาย

4. การอ่านช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง บางคนเมื่อทำงานเหนื่อย เกิดความเบื่อหน่ายในการทำงาน การอ่านหนังสือ ดลก หนังสือบันเทิง หนังสือนิยาย จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อีกวิธีหนึ่ง

5. การอ่านช่วยในการสร้างแรงบันดาลใจ คนที่ประสบความสำเร็จมักชอบอ่านหนังสือ การอ่านหนังสือทำให้เขาเกิดความคิด เกิดแรงบันดาลใจ เกิดความมานะที่จะต่อสู้สิ่งต่างๆ โดยเฉพาะ การอ่านหนังสือประเภท ชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก

ศิริรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2536, น. 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์
2. ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ทักษะต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
3. ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ความเปลี่ยนแปลงบันเทิงใจและเกิดความบันเทิงใจ
4. เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของโลก
6. เป็นการส่งเสริมสุขภาพของมนุษย์
7. ช่วยให้มีมนุษย์แก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและปัญหาส่วนตัว

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้อ่านได้ความรู้ใหม่ๆ ได้ประโยชน์จากการอ่านได้เปิดโลกทัศน์ของผู้อ่านให้กว้างขึ้น โดยไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิมๆ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดแรงบันดาลใจรวมถึงเกิดจินตนาการในระหว่างการอ่านเพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์

ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อความหมายผ่านตัวหนังสือและนอกจากนี้ยังตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในทุกๆ เรื่องที่ผู้อ่านให้ความสนใจเกิดความเพลิดเพลินเมื่อได้อ่านหนังสือที่ตัวเองมีความสนใจ

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Learning)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นแบบกลุ่ม มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทิศนา แจมมณี (2555, น. 98-99) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม สลาวิน (Slavin, 1987, p. 7-13; อ่างใน ไสว พักขาว, 2544, น. 192) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนที่แตกต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ไปด้วยกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือเป้าหมายของกลุ่ม

ไสว พักขาว (2544, น. 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 134) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

จากความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นแบบกลุ่มย่อย โดยที่

สมาชิกกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและส่วนรวมเพื่อที่จะทำให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็นการฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและอยู่ร่วมกัน ได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 ; อ้างถึงใน ทิศนา แจมณี, 2555, น. 99 - 100) เกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมาย เพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกผู้เรียนให้ช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิก ทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบ ในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะที่เดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมี เป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน/การเรียนรู้ร่วมกัน การให้รางวัล ตามผลงานของกลุ่ม การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน การมอบหมาย บทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive inter-action) การที่สมาชิก ในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในทางที่ จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ใ้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการ ทำงานต่างๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึง จำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริม ให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ที่มีหลายวิธี เช่น การตัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่ กันและกันอย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อรายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของ ผู้เรียนในกลุ่มการจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่มทักษะ การสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครู หรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่ายได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (metacognition) คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 122) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (positive interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่างานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (face to face promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกัน ทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interdependence and small groups skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (group process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสพผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ต้องแก้ไขปัญหานั้นใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นทางการ

พิมพ์สตรณฺ์ ตุคเตียน (2552, น. 56) ได้สรุปว่า องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือมี 5 ประการ คือ

1. การปฏิสัมพันธ์กันในทางบวก
2. ความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่ม
3. การปฏิสัมพันธ์แบบสนับสนุนกัน
4. ทักษะระหว่างสมาชิก และทักษะกลุ่มย่อย
5. กระบวนการกลุ่ม

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย

1. การพึ่งพา ซึ่งกันและกัน สมาชิกทุกคนมีความสำคัญในความสำเร็จของกลุ่มและเพื่อให้กลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างใกล้ชิด โดยทำกิจกรรมร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือกันในการทำงาน
3. การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน ผู้สอนจะทำการตรวจสอบโดยการทดสอบรายบุคคล สุ่มเรียกชื่อรายงาน สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน
4. ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การแก้ไขปัญหาคัดแย้ง
5. การฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม สมาชิกทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน ประเมินผลงานร่วมกันเพื่อให้ผลงานของกลุ่มมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ทิสนา แคมมณี (2255, น. 266 – 270) กล่าวถึง ไว้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลักๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษามากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่

เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล กระบวนการเรียนการสอน ทั้ง 8 รูปแบบมีดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอร์ (Jigsaw)

1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง- กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คนและเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

1.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเสมือนได้ชิ้นส่วนของภาพ) ตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านเราแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (expert group) ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

1.4 สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับสู่กลุ่มบ้านของตนเอง แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

1.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านมารวมกัน หาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล

2. กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ เอส.ที.เอ.ดี. (STAD)

คำว่า STAD เป็นตัวย่อของ “Student Teams – Achievement Division” มีกระบวนการดำเนินการดังนี้

2.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละความสามารถ (เก่ง – กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

2.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านเราได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้

2.3 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (improvement score) ซึ่งหาได้ดังนี้

คะแนนพื้นฐาน : ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายๆครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้

คะแนนที่ได้ : ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

คะแนนพัฒนาการ: ถ้าคะแนนที่ได้คือ

11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 0

1 ถึง -10 คะแนนพัฒนาการ = 10

+ 1 ถึง 10 คะแนนพัฒนาการ = 20

+ 11 ขึ้นไป คะแนนพัฒนาการ = 30

2.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ (TAI)

คำว่า TAI “Team –Assisted Individualization” มีกระบวนการดังนี้

3.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง – กลาง- อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้าน กลุ่มบ้านเรา (home group)

3.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน

3.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา จับคู่กันทำแบบฝึกหัด

3.3.1 ถ้าใครทำแบบฝึกหัดได้ 75% ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้

3.3.2 ถ้ายังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึง 75% ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้ แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย

3.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอด มารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที.จี.ที (TGT)

คำว่า TGT มาจาก “Team Gams Tournament” มีการดำเนินการดังนี้

4.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มความสามารถ (เก่ง – กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

4.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

4.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่มไปรวมกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่ากลุ่มแข่งขันกำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน

4.4 สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน เริ่มแข่งขันกันดังนี้

4.4.1 แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม

4.4.2 สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

4.4.3 ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกตอบคำถามก่อน ต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

4.4.4 ผู้อ่านคำถาม เปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้กลุ่มฟัง

4.4.5 ให้คะแนนคำตอบ ดังนี้ ผู้ตอบถูกคนแรกได้ 2 คะแนน ผู้ตอบถูกคนต่อไปได้ 1 คะแนน ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

4.4.6 ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่ สองจับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตามขั้นตอน ข – ค ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งคำถามหมด

4.4.7 ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง ผู้ได้คะแนนสูง อันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 3 ได้โบนัส 6 คะแนน ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

4.5 เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลับไปกลุ่มบ้านของเรา แล้วนำคะแนนที่แต่ละคนได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ แอล .ที (L.T)

L.T มาจากคำว่า Learning Together ซึ่งมีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อน ดังนี้

5.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง – กลาง – อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

5.2 กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น

สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 : ตรวจคำตอบ

5.3 กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

5.4 ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคน

6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ จี.ไอ (G I)

GI คือ “Group Investigation” รูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันไปสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

6.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง – กลาง - อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

6.2 กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดย

6.2.1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อยๆ แล้วแบ่งกัน ไปศึกษาหาข้อมูลหรือคำตอบ

6.2.2 ในการเลือกเนื้อหา ควรให้ผู้เรียนอ่อน เป็นผู้เลือกก่อน

6.3 สมาชิกแต่ละคน ไปศึกษาหาข้อมูล/คำตอบมาให้กลุ่ม กลุ่มอภิปรายร่วมกัน และสรุปผลการศึกษา

6.4 กลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี. ไอ. อาร์ ซี. (CIRC)

รูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading and Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการอ่านและเขียน โดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ (Slavon, 1995, p. 104-110)

7.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่านนักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

7.2 ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบต่างๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนน 90% ขึ้นไปจะได้รับประกาศเกียรติบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้คะแนนตั้งแต่ 80 – 89 % ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

7.3 ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณ วันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้ผู้เรียนช่วยกันตอบคำถามวิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

7.4 หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นทักษะต่างๆในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

7.5 ผู้เรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้เรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

7.6 ผู้เรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7.7 ผู้เรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ ผู้เรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง และช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมา

7.8 ผู้เรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านและหนังสือที่สนใจ และเขียนรายงานเรื่อง ที่อ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (complex instruction)

รูปแบบนี้พัฒนาขึ้นโดย เอลิซาเบธ โคเฮนและคณะ (Elizabeth Cohen) เป็นรูปแบบที่ คล้ายคลึงกับรูปแบบ G.I. เพียงแต่จะเน้นการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการทำเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นงานที่ให้อย่างมีลักษณะของการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องค้นหาความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนที่อ่อน โทเฮน เชื่อว่า หากด้านอื่นๆ ด้วย รูปแบบนี้จะไม่มีการใช้กลไกของการให้รางวัล เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ได้ออกแบบให้งานที่แต่ละบุคคลสามารถสนองตอบความสนใจของผู้เรียนและสามารถจูงใจผู้เรียนแต่ละคนอยู่แล้ว

ไสว พักขาว (2544, น. 195 - 217) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ใน ปัจจุบัน มี 7 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ จิกซอว์ (Jigsaw) เป็นการสอนที่อาศัยแนวความคิดการต่อภาพ การสอนแบบนี้ นักเรียนแต่ละคนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อย ของเนื้อหาทั้งหมด โดยการศึกษาเรื่องนั้น ๆ จากเอกสารหรือกิจกรรมที่ครูจัดให้ ในตอนที่ศึกษาหัวข้อย่อยนั้น นักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาหัวข้อย่อยเดียวกัน และเตรียมพร้อมที่จะกลับไปอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่มพื้นฐานของตนเอง

Jigsaw มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. การเตรียมสื่อการเรียนการสอน (preparation of materials) ครูสร้างใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญ แต่ละคนของกลุ่ม และสร้างแบบทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ แต่ถ้ามีหนังสือเรียนอยู่แล้วยังทำให้ง่ายขึ้นได้ โดยแบ่งเนื้อหาในแต่ละหัวข้อเรื่องที่จะสอนเพื่อทำใบงานสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ในใบงานควรบอกให้นักเรียนต้องทำอะไร เช่น ให้อ่านหนังสือหน้าอะไร อ่านหัวข้ออะไร จากหนังสือหน้าไหนถึงหน้าไหน หรือให้ดูวิดีโอ หรือให้ลงมือปฏิบัติการทดลองพร้อมทั้งคำถามให้ตอบตอนท้ายของกิจกรรมที่ทำด้วย

2. การจัดสมาชิกของกลุ่มและของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (teams and expert groups) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ (home groups) แต่ละกลุ่มจะมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องตามใบงานที่ครู

สร้างขึ้น ครูแจกใบงานให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในกลุ่ม และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนศึกษาใบงานของตนก่อนที่จะแยกไปตามกลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (expert groups) เพื่อทำงานตามใบงานนั้น ๆ เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะทำกิจกรรม ครูแยกกลุ่มนักเรียนใหม่ตามใบงาน กิจกรรมในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกัน ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหัวข้อตามใบงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นใบงานที่ครูสร้างขึ้นจึงมีความสำคัญมาก เพราะในใบงานจะนำเสนอด้วยกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มอาจจะลงมือปฏิบัติการทดลองศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับมอบหมาย พร้อมกับเตรียมการนำเสนอสิ่งนั้นอย่างสั้น ๆ เพื่อว่าเขาจะได้นำกลับไปสอนสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในหัวข้อดังกล่าว

3. การรายงานและการทดสอบย่อย (reports and quizzes) เมื่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนก็จะกลับไปยังกลุ่มเดิมของตัวเอง (home group) แล้วสอนเรื่องที่ทำให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มครู กระตุ้นให้นักเรียนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการนำเสนอสิ่งที่สอน นักเรียนอาจใช้วิธีการสาธิต อ่านรายงาน ใช้คอมพิวเตอร์ รูปถ่าย ไดอะแกรม แผนภูมิหรือภาพวาดในการนำเสนอความคิดเห็น ครูกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มได้มีการอภิปรายและซักถามปัญหาต่าง ๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้แต่ละเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำเสนอ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้รายงานผลงานกับกลุ่มของตัวเองแล้ว ควรมีการอภิปรายผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ศึกษา หลังจากนั้นครูก็ทำการทดสอบย่อย เกณฑ์การประเมินการให้คะแนนเหมือนกับวิธีการของ STAD วิธีการของ Jigsaw จะดีกว่า STAD ตรงที่ว่า เป็นการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น และนักเรียนยังรับผิดชอบกับการสอนสมาชิกคนอื่น ๆ ของกลุ่มอีกด้วย นักเรียนไม่ว่าจะมีความสามารถมากน้อยแค่ไหนจะต้องรับผิดชอบเหมือน ๆ กัน ถึงแม้ว่าความลึกความกว้างหรือคุณภาพของรายงานจะแตกต่างกันก็ตาม

ขั้นตอนการสอนแบบ Jigsaw มีดังนี้

ขั้นที่ 1 : ครูแบ่งหัวข้อที่จะเรียนเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่ม ถ้ากลุ่มขนาด 3 คน ให้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน

ขั้นที่ 2 : จัดกลุ่มนักเรียนให้มีสมาชิกที่มีความสามารถคละกัน เป็นกลุ่มพื้นฐานหรือ home groups จำนวนสมาชิกในกลุ่มอาจเป็น 3 หรือ 4 คนก็ได้ จากนั้นแจกเอกสารหรืออุปกรณ์การสอนให้กลุ่มละ 1 ชุด หรือให้คนละชุดก็ได้กำหนดให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบอ่านเอกสารเพียง 1 ส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น หากแต่ละกลุ่มได้รับเอกสารเพียงชุดเดียว

ให้นักเรียนแยกเอกสารออกเป็นส่วน ๆ ตามหัวข้อย่อยดังนี้

ในแต่ละกลุ่ม นักเรียนคนที่ 1 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 1

นักเรียนคนที่ 2 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 2

นักเรียนคนที่ 3 จะอ่านเฉพาะหัวข้อย่อยที่ 3

ขั้นที่ 3 : เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (expert groups) นักเรียนจะแยกย้ายจากกลุ่มพื้นฐาน ไปจับกลุ่มใหม่เพื่อทำการศึกษาเอกสารส่วนที่ได้รับมอบหมาย โดยคนที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเอกสารหัวข้อย่อยเดียวกัน จะไปนั่งเป็นกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละ 3 หรือ 4 คน แล้วแต่จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ครูกำหนดในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สมาชิกจะอ่านเอกสาร สรุปเนื้อหาสาระ จัดลำดับขั้นตอน การนำเสนอ เพื่อเตรียมทุกคนให้พร้อมที่จะไปสอนหัวข้อนั้น ที่กลุ่มเดิมของตนเอง

ขั้นที่ 4 : นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับกลุ่มเดิมของตน แล้วผลัดเปลี่ยนเวียนกันอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังทีละหัวข้อ มีการซักถามข้อสงสัย ตอบปัญหา ทบทวนให้เข้าใจชัดเจน

ขั้นที่ 5 : นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดทุกหัวข้อ แล้ว คะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 : กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะได้รับรางวัล หรือการชมเชยการสอนแบบ Jigsaw เป็นการสอนที่อาจนำไปใช้ในการทบทวนเนื้อหาที่มีหลาย ๆ หัวข้อหรือใช้กับบทเรียนที่เนื้อหาแบ่งแยกเป็นส่วน ๆ ได้ และเป็นเนื้อหาที่นักเรียนศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

2. รูปแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division)

สลาบิน (Slavin, 1980) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ หลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้แบบเป็นทีมของสลาบิน ประกอบด้วย

1. การให้รางวัลเป็นทีม (team rewards) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการวางเงื่อนไขให้นักเรียนพึ่งพากัน จัดว่าเป็น positive interdependence

2. การจัดสภาพการณ์ให้เกิดความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (individual accountability) ความสำเร็จของทีมหรือกลุ่ม อยู่ที่การเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในทีม

3. การจัดให้มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จ (equal opportunities for success) นักเรียนมีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จด้วยการพยายามทำผลงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมในรูปของคะแนนปรับปรุง ดังนั้น แม้แต่คนที่เรียนอ่อนก็สามารถมีส่วนช่วยทีมได้ ด้วยการพยายามทำคะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่างได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ผลงานของทุกคนในทีมมีค่าภายใต้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้

สำหรับรูปแบบ STAD เป็นรูปแบบหนึ่งที่ สลาบิน (Slavin) ได้เสนอไว้ เมื่อปี ค.ศ. 1980 นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (class presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะป็นนิมิต ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การ

บรรยาย การสาธิตประกอบการบรรยาย การใช้วีดิทัศน์หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองตามหนังสือเรียน

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4 – 5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้

3. การทดสอบย่อย (quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียน

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (individual improvement score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนฐาน (base score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้น ๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (team score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (team recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ

สำหรับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นดังนี้

ขั้นที่ 1 : ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็นกิจกรรมที่ครูบรรยาย สาธิต ใช้สื่อประกอบการสอน หรือให้นักเรียนทำกิจกรรม

ขั้นที่ 2 : ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 – 5 คน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจกัน สมาชิกทุกคนจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือกันและกันในการศึกษาเอกสารและทบทวนความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบย่อย ครูเน้นให้นักเรียนทำดังนี้

ขั้นที่ 3 : ขั้นทดสอบย่อย ครูจัดให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย หลังจากนักเรียนเรียนและทบทวนเป็นกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนด นักเรียนทำแบบทดสอบคนเดียว

ขั้นที่ 4 : ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนการทดสอบครั้งปัจจุบัน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ ดังนั้น จะต้องมีการกำหนดคะแนนฐานของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งอาจได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบ 3 ครั้งก่อน หรืออาจใช้คะแนนทดสอบครั้งก่อนหากเป็นการหาคะแนนปรับปรุงโดยใช้รูปแบบการสอน STAD เป็นครั้งแรก

ขั้นที่ 5 : ขั้นให้รางวัลกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาการตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือติดประกาศที่บอร์ดในห้องเรียน

การจัดกิจกรรมรูปแบบ STAD อาจนำไปใช้กับบทเรียนใด ๆ ก็ได้ เนื่องจากขั้นแรกเป็นการสอนที่ครูดำเนินการตามปกติ แล้วจึงจัดให้มีการทบทวนเป็นกลุ่ม

3. รูปแบบ LT (Learning Together) นี้จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson) เป็นผู้เสนอในปี ค.ศ. 1975 ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 เขาเรียกรูปแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (circles of learning) รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม ซึ่งจอห์นสันและจอห์นสันได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือตามรูปแบบ LT จะต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. สร้างความรู้สึกพึ่งพิงพากัน (positive interdependence) ให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี

2. จัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน (face – to – face interaction) ให้นักเรียนทำงานด้วยกันภายใต้บรรยากาศของความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน

3. จัดให้มีการรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (individual accountability) เป็นการทำให้นักเรียนแต่ละคนตั้งใจเรียนและช่วยกันทำงาน ไม่กินแรงเพื่อน

4. ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคม (social skills) การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดี นักเรียนต้องมีทักษะทางสังคมที่จำเป็น ได้แก่ ความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การสร้าง ความไว้วางใจ การสื่อสาร และทักษะการจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

5. จัดให้มีกระบวนการกลุ่ม (group processing) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น จากหลักการดังกล่าวทำให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน หรือ Learning Together ที่นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลงานกลุ่ม ในขณะที่ทำงานนักเรียนช่วยกันคิดและช่วยกันตอบคำถาม พยายามทำให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมและทุกคนเข้าใจที่มาของคำตอบ ให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อนที่จะถามครู และครูชมเชยหรือให้รางวัลกลุ่มตามผลงานของกลุ่มเป็นหลัก

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบ LT

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
2. ครูแจกแบบฝึกหรืองานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนเดิม นักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน เช่น

นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน

นักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล

นักเรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ

นักเรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

เมื่อนักเรียนทำแต่ละข้อหรือแต่ละส่วนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนหมุนเวียนเปลี่ยนหน้าที่กันในการทำโจทย์ข้อถัดไปทุกครั้งจนเสร็จแบบฝึกทั้งหมด

3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว

4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ในบอร์ด

4. รูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization)

TAI (Team Assisted Individualization) คือ วิธีการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) และการสอนรายบุคคล (individualization instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำกิจกรรมในการเรียนได้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนและส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. จัดนักเรียนเป็นกลุ่มๆละ 4 – 5 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน
2. ทดสอบจัดระดับ (placement test) ตามคะแนนที่ได้
3. นักเรียนศึกษาเอกสารแนะนำบทเรียนทำกิจกรรมจากสื่อที่ได้รับจบแล้วส่งให้เพื่อนในกลุ่ม

4. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดทักษะในสื่อที่ได้เรียนจบแล้ว

5. รูปแบบ TGT (Teams-Games-Tournaments)

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือตามรูปแบบ TGT เป็นการเรียนแบบร่วมมือ กันแข่งขันทำกิจกรรม โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 : ครูทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้วครั้งก่อน ด้วยการซักถามและอธิบาย ตอบข้อสงสัยของนักเรียน

ขั้นที่ 2 : จัดกลุ่มแบบคละกัน (home team) กลุ่ม 3 – 4 คน

ขั้นที่ 3 : แต่ละทีมศึกษาหัวข้อที่เรียนในวันนี้จากแบบฝึก นักเรียนแต่ละคนทำหน้าที่และปฏิบัติตามกติกาของ Cooperative Learning เช่น เป็นผู้จับบันทึก ผู้คำนวณ ผู้สนับสนุนเมื่อสมาชิกทุกคน เข้าใจและสามารถทำ แบบฝึกหัดได้ ถูกต้องทุกข้อ ทีมจะเริ่มทำการแข่งขันตอบปัญหา

ขั้นที่ 4 : การแข่งขันตอบปัญหา (academic games tournament)

ขั้นที่ 5 : นักเรียนกลับมาสู่เดิม (home team) รวมแต้มโบนัสของทุกคน ทีมใดที่มีแต้มโบนัสสูงสุด จะให้รางวัลหรือติดประกาศไว้ในมุมข่าวของห้อง

6. รูปแบบ GI (Group Investigation) พัฒนาโดย Sharan และคณะ เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความซับซ้อนและกว้างมาก ปรัชญาของรูปแบบ GI ก็คือ ต้องการปลูกฝังการร่วมมือกันอย่างมีประชาธิปไตย มีการกระจายภาระงานและสิทธิในการแสดงความคิดเห็นที่เท่าเทียมกันของสมาชิกในกลุ่ม GI มีการกระตุ้นบทบาทที่แตกต่างกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน

1. นักเรียนแต่ละคนจะได้แสดงความสามารถของตน ในการแสวงหาความรู้
2. นักเรียนแต่ละคนต้องถ่ายทอดความรู้วิธีการทำงานให้เพื่อนนักเรียนเข้าใจด้วย
3. ทุกคนต้องร่วมแสดงความคิดเห็นอภิปรายซักถามจนเข้าใจในทุกอย่าง
4. ทุกคนต้องร่วมมือกันสรุปความเข้าใจที่ได้ (สูตรหรือความสัมพันธ์หรือผลงาน) นำส่งอาจารย์เพียง 1 ฉบับเท่านั้น 3 เหมาะกับการสอนความรู้ที่สามารถแยกเป็นอิสระได้เป็นส่วน ๆ หรือแยกทำได้หลายวิธี หรือการทบทวนเรื่องใดที่แบ่งเป็นเรื่องย่อย ๆ ได้ หรือการทำงานที่แยกออกเป็นชิ้น ๆ ได้

GI มีองค์ประกอบอยู่ด้วยกัน 6 ประการ คือ

1. การเลือกหัวข้อเรื่องที่จะศึกษา (Topic selection) นักเรียนเลือกหัวข้อที่เฉพาะ เจาะจงของปัญหาที่เลือก แล้วกลุ่มจะแบ่งภาระงานออกเป็นงานย่อย ๆ ที่มีสมาชิก 2 – 5 คนร่วมกันทำงาน
2. การวางแผนร่วมมือกันในการทำงาน (cooperative planning) ครูและนักเรียน วางแผนร่วมกันในวิธีดำเนินการ ภาระงานที่ทำ และเป้าหมายของงานในแต่ละหัวข้อย่อยตามปัญหาที่เลือก
3. การดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ (implementation) นักเรียนดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ในขั้นที่ 2 กิจกรรมและทักษะต่าง ๆ ที่นักเรียนจะต้องศึกษาควรมาจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ครูจะให้คำปรึกษากับกลุ่มพร้อมกับติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือ

4. การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ (analysis and synthesis) นักเรียนวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่เขารวบรวมได้ในขั้นที่ 3 และวางแผนหรือลงข้อสรุปในรูปแบบที่น่าสนใจเพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียน

5. การนำเสนอผลงาน (presentation of final report) กลุ่มนำเสนอผลงานตามหัวข้อเรื่องที่เลือก ครูต้องพยายามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมขณะที่มีการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อเป็นการขยายความคิดของตัวนักเรียนเองให้กว้างไกล โดยเฉพาะในหัวข้อเรื่องที่กลุ่มไม่ได้ศึกษาครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในระหว่างการเสนอผลงาน

6. การประเมินผล (evaluation) ครูและนักเรียนจะร่วมกันประเมินผลงานที่ถูกนำเสนอ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นที่มีต่อผลงานทุกชิ้น การประเมินผลอาจรวมทั้งการประเมินเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

GI เป็นการเรียนแบบร่วมมือที่มอบหมายความรับผิดชอบอย่างสูงให้กับนักเรียน ในการที่จะบ่งชี้ว่าเรียนอะไรและเรียนอย่างไร ในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และตีความหมายของสิ่งที่ศึกษา โดยเน้นการสื่อความหมายและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกันในการทำงาน

7. โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

CIRC คือ โปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (language arts) ใช้นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน ในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1986 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโครงการ

CIRC – writing/language arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (plan) ร่างต้นฉบับ (draft) ทบทวนแก้ไข (revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทางเนื้อหา และกลวิธีของการเขียน

CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

โปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือ มีลักษณะกิจกรรมโดยรวมดังนี้คือ

1. การสอนเริ่มต้นจากครูเสมอ (teacher instruction)

2. การฝึกปฏิบัติภายในทีม (Team Practice) นักเรียนทำงานในกลุ่มซึ่งมีสมาชิก 4 – 5 คน โดยมีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้กันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยใช้ worksheet หรือ อุปกรณ์การฝึกอื่นๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียนนักเรียนจะได้ประเมินเพื่อนสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกัน

3. นักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (individual assessment) ในเรื่องของ ข้อความรู้หรือทักษะที่เขาได้รับในบทเรียน

4. คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคนจะรวมเป็นคะแนนของทีม (team recognition) ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับใบประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่น ๆ

สรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลากหลายรูปแบบ และ รูปแบบ ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง มีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบ LT หรือ Learning Together, รูปแบบ A C หรือ Academic Controversy, รูปแบบ STAD หรือ Student-Team-Achievement- Divisions, รูปแบบ ที.จี.ที TGT หรือ Team-Games-Tournaments, รูปแบบ GI หรือ Group Investigation, รูปแบบ Jigsaw, รูปแบบ TAI หรือ Teams-Assisted-Individualization, รูปแบบ CIRC หรือ Cooperative Integrated Reading and Composition ทุก รูปแบบ มีจุดประสงค์ เพื่อให้ ผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำงานร่วมกันเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข และการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านนั้น คือรูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้สำหรับการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะเป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน โดยผู้เรียนมีการสรุปอภิปรายเรื่องราวที่อ่านร่วมกัน ทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข

ขั้นตอนการสอนการอ่านแบบร่วมมือ

ขั้นตอนการสอนการเรียนสอนนั้นมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้สอนได้ในการนำเสนอแนวการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านแบบร่วมมือไว้ดังเช่น อารักษ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. มีการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม
2. สมาชิกในกลุ่มมีจำนวนไม่ควรเกิน 6 คน
3. สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันเพื่อช่วยเหลือกัน
4. สมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น
 - 4.1 เป็นผู้นำกลุ่ม (leader)
 - 4.2 เป็นผู้อธิบาย (explainer)

- 4.3 เป็นผู้จดบันทึก (recorder)
- 4.4 เป็นผู้ตรวจสอบ (checker)
- 4.5 เป็นผู้สังเกตการณ์ (observer)
- 4.6 เป็นผู้ให้กำลังใจ (encourager) ฯลฯ

สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกัน ยึดหลักว่า “ความสำเร็จของแต่ละคน คือ ความสำเร็จของกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของทุกคน”

ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ ได้กำหนดขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1. ชั้นเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วยแบ่งนักเรียนเข้ากลุ่ม โดยคละความสามารถ 3-4 คน
2. ชั้นเสนอเนื้อหาสาระต่อชั้นเรียน ประกอบด้วย แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม แนะนำเนื้อหาใหม่ อธิบายวิธีเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้
3. ชั้นกิจกรรมกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันอภิปรายปัญหาจนทุกคนเข้าใจเนื้อหาอย่างชัดเจนและสรุปเนื้อเรื่อง
4. ชั้นการทดสอบ เมื่อเรียนจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทุกคนจะได้รับการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคนจะรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วย
5. ชั้นการประเมินผลและมอบรางวัล โดยครู และนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ประเมินผลการทำงานกลุ่ม และมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่ครูตั้งไว้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1998, p. 101-102 ; อ้างถึงใน วัชรานเล้าเรียนดี, 2548, น. 72) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือกันดังนี้

1. ชั้นเตรียม ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำถึงบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ แจงวัตถุประสงค์การเรียนในแต่ละบท เวลาที่ใช้สอนและฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
2. ชั้นสอนครูทำการสอนในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหาแหล่งข้อมูลที่จะทำการค้นคว้า และมอบหมายงานในกลุ่ม
3. ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนในแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ตามที่ได้รับมอบหมาย จะช่วยเหลือกัน ส่งเสริมสนับสนุนร่วมกันปฏิบัติทำให้เกิดการเสริมแรงกัน
4. ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียน ได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนหรือไม่ ผลการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคลต่อจากนั้นเป็นการทดสอบ
5. ชั้นสรุปบทเรียน

พลศรี กิจเฉลา (2544, น. 76-77) ได้สรุปเทคนิคการอ่านแบบร่วมมือมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ

1. กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างพื้นฐานด้านการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้บทอ่าน โดยทำกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อย
2. การดำเนินการสอนของครู ครูสอนให้นักเรียนเข้าใจในบทอ่านและฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง อ่านจับใจความ และประเด็นสำคัญ จากนั้นนักเรียนฝึกทักษะการอ่านในกลุ่มย่อย
3. การบูรณาการการอ่านและการเขียน ครูสอนการเขียนจากบทที่อ่าน และให้นักเรียนทำกิจกรรมบูรณาการการอ่านและเขียนในกลุ่มย่อย

การเขียนมีขั้นตอนที่ครูจะต้องแนะนำและฝึกทักษะการเขียนให้แก่ นักเรียน ดังนี้

1. การวางแผนการเรียนรู้ (planning)
2. การทำโครงร่างการเขียนในเรื่องที่สนใจ (drafting)
3. การทบทวน (reviewing)
4. การปรับการแก้ไข (editing)
5. การนำเสนอหรือการพิมพ์ (presentation)

ทุกขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สมาชิกทุกกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันหรือปรับแก้ไขร่วมกันจนกว่าจะแน่ใจว่างานนั้นสมบูรณ์ที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนการอ่านแบบร่วมมือมีขั้นตอนเตรียม ผู้สอน จะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม โดยลดความสามารถ (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) 3 -4 คน ขึ้นนำเสนอ ผู้สอน แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ แนะนำเนื้อหาใหม่แหล่งข้อมูลที่จะทำการค้นคว้า สมาชิกในกลุ่ม แต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายจะต้องช่วยเหลือซึ่งกัน สรุปเนื้อเรื่องร่วมกันอภิปรายขั้นการทดสอบ เมื่อจบในแต่ละบทเรียน ทุกคนจะได้รับการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของแต่ละคนจะรวมเป็นคะแนนกลุ่มด้วยเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน

ชุดกิจกรรม

ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม มีชื่อเรียกต่างกัน เช่น ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป ชุดกิจกรรมเป็นสื่อที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ในการเรียนและได้รับความรู้จากชุดกิจกรรมที่ผู้สอนนำเสนอ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้ ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2556, น. 5) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมที่ถือว่าเป็น

นวัตกรรมการศึกษาจะต้องมีความเป็นระบบ สมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วยการเรียนรู้ที่ประยุกต์จากทฤษฎี เทคนิค หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมีลักษณะ โดดเด่น แปลกใหม่ เป็นการเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, น. 19) ได้ให้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่เป็นชุดของสื่อประสม (multi-media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดไว้เป็นชุด ๆ บรรจุในซอง กล่อง หรือกระเป๋า แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้นในการสร้างชุดการสอนนี้จะใช้วิธีระบบเป็นหลักสำคัญด้วยจึงทำให้มั่นใจได้ว่าชุดการสอนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอนอีกด้วย บุญชม ศรีสะอาด (2541, น. 95 – 96) กล่าวว่า ชุดการสอนหรือชุดกิจกรรม (instructional package) คือ สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้เป็นชุด (package) เรียกว่า สื่อประสม (multi - media) เพื่อมุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากจะใช้ สำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วยังใช้ประกอบการสอนแบบอื่น เช่น ประกอบการบรรยาย การเรียนเป็นกลุ่มย่อย และซัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, น. 117) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อผสมที่ได้จากระบบการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม คือ สื่อสำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการทำกิจกรรม

ประเภทของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงประเภทของชุดกิจกรรม ที่ช่วยให้ผู้ที่สนใจจะสร้างชุดกิจกรรมได้มีแนวคิดและวิธีในการจัดทำชุดกิจกรรมดังเช่น ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2556, น. 6) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self study package) คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำไปศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่มีครูเป็นผู้สอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการเรียนแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือชุดการเรียนผ่านเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ

2. ชุดการเรียนการสอน คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรมหรือชุดการสอนต่างๆ

บุญเกื้อ คอรวาเวช (2545, ออนไลน์) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนขึ้นชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ผู้สอนลดการพูดให้น้อยลง และเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดกิจกรรมในการเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะ เนื้อหาวิชาที่เรียนและผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้สอนในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

3. ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถจะประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วยชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนส่วนย่อยหรือ โมดูลก็ได้

สรุป ชุดกิจกรรม คือ สื่อ สำหรับการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างขึ้น จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสามารถนำไปใช้กับการจัดกิจกรรมกลุ่ม หรือ เรียนรู้ด้วยตัวเองขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

องค์ประกอบชุดกิจกรรม

การจัดทำชุดกิจกรรมที่สมบูรณ์นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายองค์ในการจัดทำและจุดประสงค์ในการจัดทำดังกล่าวนี้การศึกษาได้ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมดังเช่น

ทิสนา แคมมณี (2534, น. 10-12) กล่าวว่าชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรมชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรมนั้น

2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น

3. จุดมุ่งหมายในส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น

4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ

5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึง วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง

6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณว่า กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางออกไปอีก

7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลข้อความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปราย นำมาสรุปหาสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ต่อไป

7.5 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม

7.6 ขั้นประเมินผล เป็นส่วนที่ได้รับความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยได้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนท้ายชุดกิจกรรม

บุญเกื้อ คอระหาเวช (2542, น. 95) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญภายในชุดกิจกรรมสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. คู่มือครูเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ละชนิดของชุดกิจกรรม

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ เป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและสื่อ เป็นสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรม ตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้

4. แบบประเมินผล เป็นแบบประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรม อาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง จับคู่ ผลจากการทดลองหรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

ส่วนแนวความคิดของ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบชุดกิจกรรมการสอนโดยมีส่วนประกอบของชุดการเรียนการสอนมี 4 ส่วนที่สำคัญดังนี้

1. คำสั่งหรือคำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นคำชี้แจงให้ผู้เรียนทราบ จุดประสงค์ของการเรียน ศึกษาชุดการเรียนการสอนและส่วนประกอบของชุดการเรียนการสอน เช่น ประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรปฏิบัติการ บัตรเนื้อหา บัตรฝึกหัด และบัตรเฉลย บัตรปฏิบัติการ และบัตรเฉลย บัตรทดสอบ และบัตรเฉลยทดสอบ

2. บัตรคำสั่ง เป็นการชี้แจงรายละเอียดของการศึกษาชุดการเรียนการสอนนั้นว่าต้อง ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างไร

3. บัตรกิจกรรมหรือบัตรปฏิบัติการ บางชุดการเรียนการสอนอาจออกแบบให้มีบัตร กิจกรรมหรือบัตรปฏิบัติการ ซึ่งเป็นบัตรที่บอกให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ

4. บัตรเนื้อหาบัตรที่บอกเนื้อหาให้ผู้เรียนศึกษา สิ่งที่ควรมีในเนื้อหาคือหัวเรื่อง สูตร นิยาม และคำอธิบาย

5. บัตรแบบฝึกหัดหรือบัตรงาน เป็นแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนทำหลังจากได้ทำกิจกรรม และศึกษาเนื้อหาจนเข้าใจแล้ว

6. บัตรเฉลยแบบฝึกหัด เมื่อผู้เรียนทำบัตรแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว สามารถตรวจสอบความ ถูกต้องจากบัตรเฉลยแบบฝึกหัด

7. บัตรทดสอบ เมื่อผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ในหัวข้อที่เรียน นั้นๆต่อจากนั้นจึงให้ผู้เรียนทำบัตรทดสอบ

8. บัตรเฉลยบัตรทดสอบ เป็นบัตรที่มีคำเฉลยของบัตรทดสอบที่ผู้เรียนได้ทำไปแล้วเป็น การตรวจสอบหรือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น

สุดตัน และคนอื่นๆ (Houston and Others, 1972, p. 10-15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ ชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. คำชี้แจง (prospectus) ในส่วนนี้จะอธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมายขอบข่ายของ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน สิ่ง que ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ก่อนเรียนและขอบข่ายของกระบวนการทั้งหมดใน ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. จุดมุ่งหมาย (objectives) คือข้อความที่ ชัดเจนไม่กำกวมที่กำหนดว่าผู้เรียนจะประสบ ความสำเร็จอะไรหลังจากเรียน

3. การประเมินผลเบื้องต้น (pre – assessment) มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อให้ทราบ ว่าผู้เรียนอยู่ในการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น และเพื่อดูว่าผู้เรียนได้ผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ เพียงใด การประเมินเบื้องต้นอาจจะอยู่ในรูปของการทดสอบแบบข้อเขียนปากเปล่าการทำงาน ปฏิบัติตอบสนองต่อคำถามง่าย ๆ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการ และความสนใจ การกำหนดกิจกรรม

(enabling activities) คือการกำหนดแนวทางและวิธีเพื่อไปสู่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย

4. การประเมินขั้นสุดท้าย (post- assessment) เป็นข้อทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว

จากการศึกษา องค์ประกอบที่สำคัญภายในชุดกิจกรรมของนักการศึกษาหลายท่านสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม เป็นส่วนที่บอกเรื่องที่จะเรียนรู้
2. จุดประสงค์ในการจัดทำชุดกิจกรรม มาตรฐานสาระการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม เป็นส่วนที่บอกขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรม และสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

4. เนื้อหาที่ใช้ประกอบการเรียนรู้

5. กิจกรรมที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนด

6. การวัดและประเมินผล

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนั้นผู้จัดทำต้องรู้ขั้นตอนในการจัดทำเพื่อที่จะได้ชุดกิจกรรมที่สมบูรณ์ ผู้จัดทำต้องศึกษาข้อมูลและรายละเอียดขั้นตอนและเลือกใช้ได้เหมาะสมได้มีนักการศึกษาได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดทำชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ระพีพันธ์ โปษศรี (2556, น. 5-11) ได้กล่าวถึงการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหา และความต้องการในการเรียนรู้ การวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นในการสร้างชุดกิจกรรมที่ถือว่าเป็นปัญหาวิกฤติ ปัญหาที่นักเรียนยังทำอะไรไม่ได้ ทำไม่เป็น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบชุดกิจกรรม ประกอบด้วย

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุด ในลักษณะที่เป็นจุดประสงค์ปลายทาง (terminal Objective) ให้สัมพันธ์กับปัญหาวิกฤติ ซึ่งเป็นมูลเหตุสำคัญในการสร้างชุดกิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุดที่กำหนดในที่นี้จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า เมื่อผู้เรียนผ่านการเรียนรู้ตามกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดในชุดกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้บ้างระดับใด

2. วิเคราะห์ระบบการเรียนรู้ ในลักษณะขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบในลักษณะ flow chat โดยใช้หลักการวิเคราะห์จากการตอบคำถามหลักว่าผู้เรียนมีความรู้

และทักษะบรรลุตามจุดประสงค์ประจำชุดกิจกรรมนั้น ผู้เรียนต้องเริ่มต้นจากการทำอะไรเป็นก่อน และทำต่อไปเรื่อยๆ จนมีทักษะโดยรวม ตามจุดประสงค์ประจำชุด

3. วิเคราะห์พฤติกรรมย่อย ของขั้นตอนการเรียนรู้แต่ละขั้น โดยหลักการที่จะเกิดการ เรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้นั้นปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดให้เป็นจุดประสงค์เชิง ปฏิบัติการ (performance objective) ในลักษณะของจุดประสงค์ประจำชุด (TO: Terminal objective) ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ คือการปรับกระบวนการเรียนรู้ให้เป็น หน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสม กำหนดยุทธวิธีจัดการเรียนรู้ จะใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ รูปแบบการ สอนอย่างไร

4. กำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้โดยรวมใช้เวลาเท่าไรสำหรับชุดกิจกรรม 1 ชุด
5. ยกร่างชุดกิจกรรม
6. ออกแบบการประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม
7. สร้างแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความถูกต้องของชุดกิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียน มีการ แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3-5 คน ในการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมทั้งหมดของชุดกิจกรรม ทดลองใช้กับนักเรียน 1 คน ที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม เกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรม

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองภาคสนาม การนำชุดกิจกรรมไปทดลองกับนักเรียนที่มีลักษณะ ชุดกิจกรรมที่ได้ ปรับปรุงดีแล้วไปทดลองหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ทดลองหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551, น. 15) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการผลิตชุดกิจกรรมการสอนไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การจำแนกเนื้อหาวิชาออกเป็น หน่วยแยกย่อยลงไปจนถึงหน่วยระดับบทเรียน ซึ่งเป็นหน่วยที่ใช้สอนได้ 1 ครั้ง ชุดการสอนที่ผลิต ขึ้นจึงเป็นชุดการสอนประจำหน่วยระดับบทเรียน คือ 1 ชุดการสอน สำหรับการสอนแต่ละครั้ง โดย ส่วนที่จะต้องทำในการวิเคราะห์เนื้อหา คือ

1. การกำหนดหน่วย คือ การนำหน่วยเนื้อหาบทเรียนมากำหนดให้เป็นหน่วยระดับ บทเรียน ซึ่งแต่ละหน่วย จะใช้สอนได้ประมาณ 60-80 นาที (1 คาบ มัธยม.อุดมศึกษา หรือ 3-4 คาบ ระดับประถมศึกษา)

2. การกำหนดหัวเรื่อง เป็นการนำแต่ละหน่วยมากำหนดเป็นหัวเรื่องย่อย ซึ่งเป็นส่วน สำคัญที่จะนำไปสู่การจัดการกิจกรรมต่างๆได้

3. การกำหนดความคิดรวบยอด เป็นการเขียนข้อความที่เป็นสาระสำคัญของแต่ละหัวเรื่อง

ขั้นที่ 2 การวางแผนการสอน การวางแผนการสอนเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าว่า เมื่อครูเริ่มสอนโดยใช้ชุดการสอนจะต้องทำอะไรบ้างตามลำดับก่อนหลัง

ขั้นตอนที่ 3 การผลิตสื่อการสอน เป็นการผลิตสื่อการสอนประเภทต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนเป็นการประเมินคุณภาพชุดการสอนด้วยการนำชุดการสอนไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2551, น. 15) ได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ต้องศึกษาเนื้อหาสาระของเนื้อหาวิชาอย่างละเอียดว่า สิ่งที่จะนำมาทำเป็นชุดการสอนนั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้อะไรกับผู้เรียน และวิเคราะห์แบ่งหน่วยการสอนการเรียนออกเป็นเรื่องย่อยๆ และพิจารณาให้ละเอียดเพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในหน่วยอื่นๆ ควรจะเรียงลำดับเนื้อหาตามขั้นตอนจากพื้นฐานของผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาเนื้อหาสาระแล้ว จากนั้นจึงตัดสินใจว่าจะทำการสอนแบบใดโดยกำหนดว่า ผู้เรียนคือใคร (Who is learning) จะทำอะไรแก่ผู้เรียน (give what condition) จะทำได้กิจกรรมอย่างไร (Does what activities) จะทำได้คืออย่างไร (How well criterion) สิ่งเหล่านี้เป็นเกณฑ์กำหนดการเรียน

3. กำหนดหน่วยการเรียนการสอน ประมาณเนื้อหาสาระที่เราจะถ่ายทอดเนื้อหาสาระได้ตามกำหนดหน่วยการเรียนที่สนุก น่าเรียน ให้ความรู้ขึ้นบานแก่ผู้เรียน หาสื่อการเรียนได้ง่าย พยายามศึกษาหลักการความคิดรวบยอดอะไรหัวข้อย่อยอะไรบ้าง แต่ละหัวเรื่องย่อยพยายามดึงเอาแกนหลักการเรียนรู้ออกมาให้ได้

4. กำหนดความคิดรวบยอด ต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยการสรุปหลักการเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียน เพราะความรวบยอดเป็นเรื่องของความเข้าใจอันเกิดจากประสบการณ์สัมผัสสิ่งแวดล้อม ซึ่งสมองจะสรุปแก่นแท้ของเรื่องนั้นๆ

5. จุดประสงค์การเรียนต้องสอดคล้องความคิดรวบยอด โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งหมายถึงความสามารถของผู้เรียน แสดงออกมาหลังจากการเรียนแล้วถ้าผู้สอนกำหนดชัดเจนมากเท่าใด ก็ยังมีทางประสบความสำเร็จในการสอนมากเท่านั้น จึงต้องตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนแต่ละข้อให้ถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหา

6. การวิเคราะห์งาน คือการนำจุดประสงค์แต่ละข้อมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นจึงลำดับกิจกรรมการเรียนให้เหมาะสมถูกต้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

7. เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน ภายหลังจากที่นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อ มาวิเคราะห์งานแล้ว โดยการจัดเรียงกิจกรรมทั้งหมดให้มารวมเป็นกิจกรรมการเรียนที่สมบูรณ์ที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เรียน (entering behavior) วิธีดำเนินการให้เกิดขึ้นในการเรียนการสอน (instructional procedures) ตลอดจนการติดตามผลการประเมินผล การประเมินพฤติกรรมผู้เรียนที่แสดงออก เมื่อมีการเรียนการสอนแล้ว (performance assessment)

8. สื่อการเรียน คือ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมที่ครูและนักเรียนต้องทำ เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ซึ่งครูต้องจัดทำและหามาไว้ให้เรียบร้อยถ้าสื่อนั้นมีขนาดใหญ่โตหรือมีคุณค่ามาก ต้องจัดเตรียมเอาไว้ก่อน แล้วเขียนไว้ในคู่มือให้ชัดเจนว่าอยู่ที่ใด เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายสไลด์ สิ่งของที่เก็บได้ไม่ทนทาน นำเปื่อยได้ เช่น ใบไม้ พืช สัตว์ เป็นต้น

9. การประเมินผล คือ การตรวจสอบหลังการเรียนการสอนแล้ว ผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่เราตั้งใจไว้หรือไม่ การประเมินผลนี้จะใช้วิธีใดก็ได้แต่ต้องตรงกับจุดประสงค์ที่เราตั้งใจไว้ ถ้าหากว่าการประเมินผลไม่ตรงตามจุดหมายกำหนดไว้ ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมาก็จะทำให้เสียเวลาและไม่มีคุณค่าตามที่ต้องการ

10. การทดลองใช้ชุดการสอน เพื่อหาประสิทธิภาพ เพื่อพิจารณารูปแบบของชุดการสอน จะสร้างออกตามลักษณะอย่างไร รูปแบบจะเป็นช่อง แฟ้ม ก่อแล้วแต่ความสะดวกในการใช้ การเก็บรักษา ความสวยงาม ส่วนการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนก็เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม โดยการนำไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนขนาดเล็กๆ ดูก่อน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงเสียก่อนจึงนำไปทดลองกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ต่อไป โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

10.1 ชุดการสอนนี้ต้องการทราบความรู้เดิมของผู้เรียนหรือไม่

10.2 การนำเข้าสู่บทเรียนนี้มีความเหมาะสมหรือไม่

10.3 การประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสับสนวุ่นวายกับผู้เรียนและดำเนินเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่

10.4 การสรุปผลการเรียน เพื่อเป็นแนวทางไปสู่ความคิดรวบยอดหรือหลักการสำคัญของการเรียนรู้ในหน่วยนั้นๆ ดีหรือไม่หรือต้องการปรับเพิ่มเติมอย่างไร

10.5 การประเมินผลหลังเรียน เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ว่าเปลี่ยนหรือไม่ให้ความเชื่อมั่นมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่าในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น ควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุสื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วจึงนำชุดกิจกรรมนั้นไปใช้

จริง จากแนวคิดและหลักการขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมที่ได้ศึกษาในข้าง ผู้ต้น วิจัยใช้แนวคิดในขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมของ ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2551, น. 5 -11) มาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและมีกระบวนการสร้างที่ถูกต้องเหมาะสมในการค้นคว้าวิจัยต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง The news โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ภาวดี จิตตามัย (2548, น. 8) ได้ทำงานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น คือมีคะแนน สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน มุ่งพัฒนาที่ทักษะการอ่าน โดยตรง ลักษณะของกิจกรรมการทำงานกลุ่มแบบแข่งขัน เน้นการปฏิบัติจริง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สิริรัตน์ นาคน (2552) ได้ทำการวิจัยศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยรูปแบบการพัฒนาการอ่านแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.58 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิรักษ์ โต้ะตาหยง (2554) ได้ทำการวิจัย ผลของการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าสมมติฐานนี้ได้รับการสนับสนุนการที่ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากลักษณะของกิจกรรมในการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่ได้ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสูงขึ้น 76 /77

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย วิทยาเขต
เชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แบบการวิจัย
2. การออกแบบรวบรวมข้อมูล
3. กลุ่มเป้าหมาย
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งเชิงทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบแผนการ
วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเดียว เก็บข้อมูลระหว่างและหลังการ
ทดลอง ดังนี้

	ระหว่าง		หลัง
X	O ₁	X	O ₂

X แทน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

O₁ แทน การทดสอบระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้
แบบร่วมมือเรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5

O₂ แทน การทดสอบหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การออกแบบรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้มีการออกแบบรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

คำถามการวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	วิธีการรวบรวมข้อมูล
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน มีรูปร่างลักษณะและองค์ประกอบอย่างไร	ชุดกิจกรรม	1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3. ปัญหาและความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน	ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ สังเคราะห์
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพในระดับใด	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม	ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง	แบบทดสอบ แบบสังเกตการ ทำงานกลุ่ม

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คำถามการวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	วิธีการรวบรวมข้อมูล
3. ผู้เรียนจะพึงพอใจชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอยู่ในระดับใด	ความพึงพอใจของผู้เรียน	ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถามความพึงพอใจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 45 รูป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Specific purpose sampling) มีจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 20 รูป

การสร้างและวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ประกอบด้วยชุดกิจกรรม จำนวน 4 ชุด
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

ชุดกิจกรรม

ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. 2549 : 53-56) มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการจำเป็นในการสร้างชุดกิจกรรม

จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านทักษะการอ่าน จะเห็นได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากนักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ค่อนข้างน้อย ที่อยู่ในข้อความทำให้ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหา รวมถึงรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ขั้นที่ 2 ออกแบบชุดกิจกรรม

เพื่อให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพกับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการออกแบบชุดกิจกรรมตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 3 และ มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2. ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้ ต. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและใช้มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ม. 4-6 คือ

ต. 1.2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และ บทละครสั้น (skit) ถูกต้องตาม หลักการอ่าน

3. ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากหนังสือ เอกสาร และหลักการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรม

4. ออกแบบชุดกิจกรรม โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดจุดประสงค์ประจำชุด วิเคราะห์ รูปแบบการเรียนรู้ วิเคราะห์พฤติกรรมย่อยในชุดกิจกรรมแต่ละชุด และปรับขั้นตอนกระบวนการ การเรียนรู้ทั้งหมดให้เป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติการ

5. กำหนดยุทธวิธีในการฝึกอบรม กำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการ จัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบความถูกต้องของชุดกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน โดย

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมทั้งหมดของชุด กิจกรรม

2. ทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับผู้เรียน 1 คน ที่อยู่ในระดับเดียวกับกลุ่มเป้าหมายหรือสูงกว่า กลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม ตลอดจนเวลาการปฏิบัติ กิจกรรมในชุดกิจกรรมที่กำหนดไว้ขั้นต้น

3. ทดลองกับกลุ่มย่อยกับผู้เรียนที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มเป้าหมาย ประมาณ 3 – 5 คน ที่ มีความสามารถระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของชุดกิจกรรมและ ปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองภาคสนาม

นำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อการ แก้ไขปรับปรุงชุดกิจกรรมและแบบทดสอบหลังการเรียนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 ทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงไว้ดีแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายและ นำไปหาประสิทธิภาพ E_1 / E_2

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังการใช้ชุดกิจกรรม

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังการใช้ชุดกิจกรรม มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2. นิยามทักษะและเนื้อหาที่จะวัด ทักษะที่จะวัดคือทักษะการอ่าน เนื้อหา คือเนื้อหาข่าว หลากหลายรูปแบบ

3. จัดทำแบบทดสอบฉบับร่าง โดยการกำหนดจุดตัดผ่าน กำหนดคะแนน เวลา และ จำนวนข้อที่เหมาะสม ทำตารางออกแบบการสร้างแบบทดสอบ

4. ทดลองกลุ่มย่อยกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ประมาณ 3 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำเฉพาะหน้า

5. ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา และวิเคราะห์ความแม่นยำเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ และค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

6. การทดลองภาคสนามและวิเคราะห์ปรับปรุงแบบทดสอบในลักษณะเตรียมทดลองครั้งนี้ได้ดำเนินการไปพร้อมกับขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ในส่วนของการทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยจะเน้นการวิเคราะห์ ปรับปรุงคุณภาพแบบทดสอบ หลังจากการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ

7. นำแบบทดสอบไปใช้ในการวิจัย

แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
2. กำหนดกรอบเนื้อหาความพึงพอใจ ได้แก่ ความพึงพอใจทางด้านเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้

3. เลือกประเด็นที่จะวัดความพึงพอใจและกำหนดวิธีการวัด ประเด็นที่จะวัดความพึงพอใจได้เลือกมาจากกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 2 และทำการกำหนดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ และประเด็นวัดความพึงพอใจเป็นทางบวก คะแนนจะเป็นดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. จัดทำแบบวัดความพึงพอใจฉบับร่าง

5. ทดลองกับกลุ่มย่อย 3 - 5 คน ตรวจสอบความแม่นยำเฉพาะหน้า

6. ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความแม่นยำเฉพาะหน้า และความแม่นยำเชิงเนื้อหา นำเนื้อหาไปใช้จริงโดยมีค่าดัชนีสอดคล้องเท่ากับ 1.00

7. ทดลองภาคสนาม เพื่อวิเคราะห์ปรับปรุงคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจ โดยการหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

8. นำไปใช้จริงกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวัดความพึงพอใจในการเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ, ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมใช้สูตรต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2550 : 139)

สูตร ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

- E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำได้
 N = จำนวนผู้เรียน
 A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

สูตร ประสิทธิภาพของผลผลิต (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

- E2 = ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
 $\sum x$ = ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้เรียนทำได้
 N = จำนวนผู้เรียน
 B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตรต่างๆดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ความแม่นยำตรง (Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC :) ของชุดกิจกรรมด้วยสูตรต่อไปนี้ (ระพีพันธ์ โปธิ์ศรี. 2551 : 62)

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

- x หมายถึง ค่าระดับความแม่นยำตรง (1,0,1)
 1 หมายถึง เห็นด้วย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง > 0.50 คือ ข้อกำหนดที่มีความแม่นยำใช้ได้

2.2 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (difficulty: p) ของข้อความในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ ดังสูตรต่อไปนี้ (ระพีพันธ์ โปธิ์ศรี. 2551 : 63)

$$P = \left(\frac{x_1}{(n_p)(x_T)} \right)$$

- P คือ ค่าความยาก-ง่ายของข้อคำถาม มีค่าระหว่าง 0 – 1.00
 X1 คือ คะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อ
 np คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 XT คือ คะแนนเต็มของข้อคำถามแต่ละข้อ

2.3 เกณฑ์ความยาก-ง่ายที่เหมาะสมของข้อคำถามอิงเกณฑ์ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551 : 132)

$$LCL = \bar{p} - 3\sqrt{p(1-p)}/n$$

LCL คือ เกณฑ์ความยากง่ายต่ำสุด

p คือ ค่าเฉลี่ยความยากง่ายของแบบทดสอบ

n_p คือ จำนวนผู้เข้าสอบ

2.4 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ของข้อคำถามแบบอิงเกณฑ์ สามารถวิเคราะห์โดยใช้สูตร rcr (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551 : 133) สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกมีดังนี้

$$r_{cr} = P_H - P_L$$

r_{cr} คือ ค่าอำนาจจำแนก มีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00

$$P_H = \frac{x_H}{(n_H)(x_T)}$$

$$P_L = \frac{x_L}{(n_L)(x_T)}$$

x_T คือ คะแนนเต็มของข้อคำถามแต่ละข้อ

n_H คือ ร้อยละ 70 ของคนในกลุ่มสูง

n_L คือ ร้อยละ 70 ของคนในกลุ่มต่ำ

x_H คือ คะแนนของข้อคำถามร้อยละ 70 ของคนในกลุ่มสูง

x_L คือ คะแนนข้อคำถามของร้อยละ 70 ของคนในกลุ่มต่ำ

2.5 สูตรวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ของ เบรน (Brenn) และเคน (Kan) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2551 : 63)

$$R_\lambda = \frac{\sigma^2(p) + (x_{PI} - \lambda)^2 - \sigma^2(x_{PI})}{\sigma^2(p) + (x_{PI} - \lambda)^2 - \sigma^2(x_{PI}) + \sigma^2(\Delta)}$$

$\hat{\sigma}^2(p)$	คือ	ความแปรปรวนของบุคคล
$\hat{\sigma}^2_{(x_{PI})}$	คือ	ความแปรปรวนของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและข้อคำถาม
$\hat{\sigma}^2_{(\Delta)}$	คือ	ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน
X_{PI}	คือ	ค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยของข้อคำถาม
λ	คือ	จุดตัด

3. วิเคราะห์คุณภาพแบบวัดความพึงพอใจ ใช้สูตรต่างๆ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ความแม่นยำ (Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจด้วยสูตรต่อไปนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. 2551 : 62)

x	คือ	ค่าระดับความแม่นยำ (5,4,3,2,1)
		5 หมายถึง ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด
		4 หมายถึง ตรงตามวัตถุประสงค์มาก
		3 หมายถึง ตรงตามวัตถุประสงค์ปานกลาง
		2 หมายถึง ตรงตามวัตถุประสงค์น้อย
		1 หมายถึง ตรงตามวัตถุประสงค์น้อยที่สุด
N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่มีค่า IOC > 3.50 คือ ข้อกำหนดที่มีความแม่นยำใช้ได้

3.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแบบวัดความพึงพอใจ สามารถวิเคราะห์ใช้สูตร r_{nr} ข้อคำถามที่ใช้ได้ควรมีค่า $r_{nr} \geq 0.20$ หรือ $r_{nr} > 0$ และไม่ทำให้แบบวัดพังยับ $r_{nr} < 0.80$ สูตรสำหรับการคำนวณมีดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. 2549 : 63)

$$r_{nr} = \frac{\text{cov}(I, X)}{S_I S_X}$$

เมื่อ r_{nr}	คือ	ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง -1.00 ถึง + 1.00
$\text{cov}(I, X)$	คือ	ความแปรปรวนร่วมของ I และ X
I	คือ	คะแนนข้อคำถาม
X	คือ	คะแนนรวมที่ไม่รวมข้อคำถามที่วิเคราะห์
S_I	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ I
S_X	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ X

3.3 การหาค่าความเชื่อมั่น สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัค (Cronbach) (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2549, น. 62)

$$R_{xx} = \left(\frac{m}{m-1} \right) \left(\frac{S_x^2 - \sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

- m คือ จำนวนข้อคำถาม
 S_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม
 S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนข้อคำถาม

3.4 ค่าเฉลี่ย เป็นค่าเฉลี่ยจากผลรวมของ X ทุกค่า มีสูตรการคำนวณดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2551 : 18)

$$\bar{X} = \sum X/n$$

- \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
 X คือ ค่าของตัวแปรที่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ย
 n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

3.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรการคำนวณได้ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2551 : 25)

$$s = \sqrt{\sum (X - \bar{X})^2 / (n-1)}$$

- s คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{X} คือ ค่าของตัวแปรที่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ย
 n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

3.6 การแปลความหมายการวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 อันดับ (มากที่สุด – น้อยที่สุด) มีการแปลความหมายระดับความพึงพอใจได้ดังนี้ (ระพินทร์ โพธิ์ศรี, 2549 : 98)

- ระดับ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 ระดับ 3.76 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 ระดับ 2.26 - 3.75 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 ระดับ 1.51 - 2.25 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 ระดับ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเครื่องมือที่สร้างขึ้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน โดยในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 อธิบายเกี่ยวกับการทดลองชุดกิจกรรม ส่วนที่ 2 อธิบายเกี่ยวกับผลการทดลองชุดกิจกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การทดลองชุดกิจกรรม

การดำเนินทดลองชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการระหว่างวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2557 ถึงวันที่ 17 ตุลาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Specific purpose sampling) จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

ผลการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่มีองค์ประกอบอย่างไร” โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การทำวิจัยในชั้นเรียน / การวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังที่ได้อภิปรายไว้ในบทที่ 1 พบว่าผู้เรียนยังมีปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการอ่านเนื่องจากผู้เรียนมีความหมายของคำศัพท์ค่อนข้างน้อย ไม่สามารถอ่านแล้วจับประเด็นสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่ทำให้อ่านจึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถทำแบบทดสอบตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ไม่คืนักส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเรียน

ผู้วิจัยจึงใช้ปัญหาดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นในการออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยการกำหนดเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังต่อไปนี้

การออกแบบชุดกิจกรรม

การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรม
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุด ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ประจำชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ดังนี้

เมื่อผ่านการเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมนี้แล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดสนับสนุนของข่าว และลักษณะทั่วไปของข่าวได้ มีความสุขกับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและมีการพัฒนาตัวเองด้านทักษะการอ่านที่ดีขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนหลังเรียนโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

3. วิเคราะห์ระบบการเรียนรู้ ในลักษณะขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ผลจากการตอบคำถามว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดความรู้และทักษะตามจุดประสงค์ประจำชุดกิจกรรมนั้น ผู้เรียนต้องเริ่มต้นจากทำอะไรเป็นก่อน และทำอะไรต่อไปเรื่อยๆ ชุดกิจกรรมมีความรู้และทักษะโดยรวม บรรลุตามจุดประสงค์ประจำชุดกิจกรรม

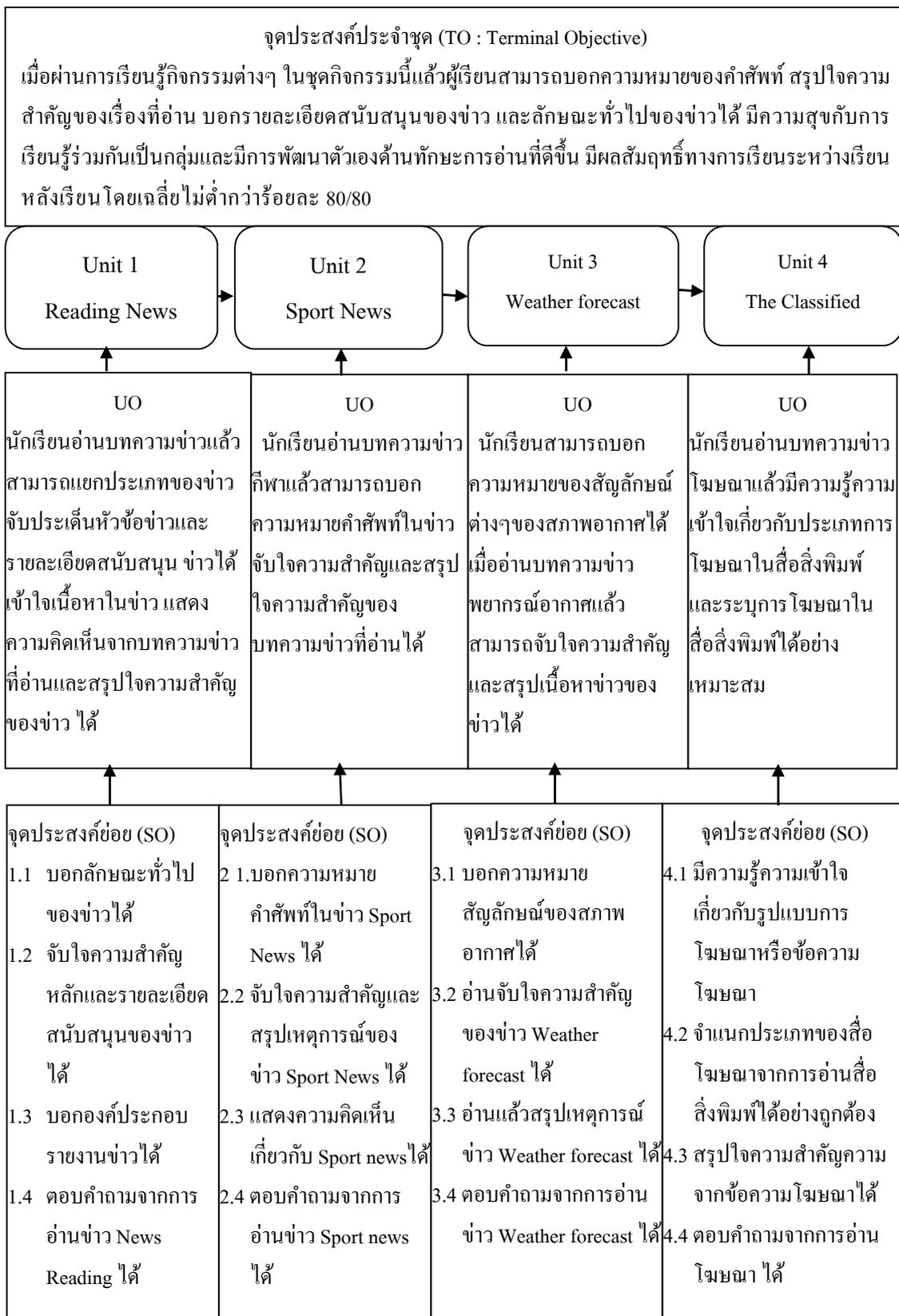
4. วิเคราะห์พฤติกรรมย่อยในชุดกิจกรรมแต่ละชุด นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมในแต่ละชุด

5. ปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด ให้เป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติการ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุด

หลังจากทำการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อยในแต่ละชุดว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมในแต่ละชุดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดให้เป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติการ และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุดกิจกรรม ดังรายละเอียดที่แสดงต่อไปนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุด

หลังจากทำการวิเคราะห์พฤติกรรมย่อยในแต่ละชุดว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้หรือทำกิจกรรมในแต่ละชุดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมดให้เป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติการ และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุดกิจกรรม ดังรายละเอียดที่แสดงต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุดกิจกรรม

6. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยมี จุดประสงค์ประจำชุด (TO : Terminal Objective) คือ เมื่อผ่านการเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมนี้แล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดสนับสนุนของข่าว และลักษณะทั่วไปของข่าวได้ มีความสุขกับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและมีการพัฒนาตัวเองด้านทักษะการอ่านที่ดีขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนหลังเรียนโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80 และได้ทำการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยทำการแบ่งหน่วยการเรียนออกเป็น 4 หน่วย และแต่ละหน่วยมีจุดประสงค์ประจำหน่วย

7. กำหนดยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้ สำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการกำหนดยุทธวิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading and Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะรูปแบบการสอนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน เพื่อความเข้าใจ และกิจกรรมหลังอ่านและการบูรณาภาษากับการเรียน โดยมีกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 - 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1-2 คน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดกิจกรรมตามที่ได้จัดทำไว้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมนั้นจะเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกัน ช่วยกันระดมความคิดในการค้นหาคำตอบและยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้เป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 รูป ในการแบ่งกลุ่ม เป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 รูป ก่อนทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทำการชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ วิธีการให้คะแนน ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้และความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ และความสำคัญในการจัดการ โดยชุดกิจกรรมในครั้งนี้ และได้้นำรูปแบบการสอนตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC เป็นรูปแบบการเรียนรู้อื่นๆแบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งซึ่งออกแบบมาเพื่อการสอนอ่านใน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นต้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(warm up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้ บทเรียนใหม่ เนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ

1. ครูชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วยและวิธีการ ประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรม ให้นักเรียนทราบ

2. ครูให้ผู้เรียนดูรูปภาพ พุดคุยสอบถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ และให้ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็นในเหตุการณ์นั้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นนำเสนอบทเรียน (presentation) หรือก่อนอ่าน (pre-reading) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูล ทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ในเนื้อหา เดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเพื่อกระตุ้นการ เรียนรู้ของผู้เรียน

1. ครูนำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ให้นักเรียนได้เรียนรู้ความหมายของ คำศัพท์ยาก โดยอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปใช้ในการ เดาความหมายของประโยค

2. ครูให้ผู้เรียนเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดา จากคำศัพท์ที่ครูสอน จากรูปภาพที่ครูนำเสนอเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

ขั้นฝึก (practice) หรือ ขณะการอ่าน (while - reading) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษา มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้ เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการฝึกร่วมกันในกลุ่มของตัวเอง และครูจะเป็นผู้ ช่วยเหลือในการเรียนรู้และเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา

1. ผู้เรียนศึกษาคำตั้งและปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม
2. ศึกษาและทำความเข้าใจคำศัพท์และบทความข่าวร่วมกันในกลุ่ม
3. ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปความเกี่ยวกับบทความที่กำหนด
4. ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามในแบบฝึกหัดร่วมกัน
5. ครูและผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นนำไปใช้ (production) / ขั้นหลังอ่าน (post – reading) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาใช้ในในการสร้างองค์ความรู้ให้กับตัวเองและเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบความรู้ของตัวเอง

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบความรู้หลังการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนหลังการเรียนรู้

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาด้วยกัน

ขั้นสรุป (wrap up) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จุดประสงค์เพื่อสรุปความรู้ต่างๆที่ได้เรียนมาด้วยกัน

1. ประเมินความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยประเมินจากแบบทดสอบของผู้เรียน

2. ประเมิน โดยการสังเกตจากพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ชิ้นงาน ใบงาน และแบบทดสอบกลุ่ม

8. การกำหนดเวลาการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้กำหนดเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมการประเมินผลในแต่ละชุดกิจกรรมดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง Reading news เวลา 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 2 เรื่อง Sports news เวลา 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 3 เรื่อง Weather forecast เวลา 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 4 เรื่อง The Classified เวลา 4 ชั่วโมง

รวมเวลา 16 ชั่วโมง

9. ยกร่างชุดกิจกรรม มีจุดประสงค์เพื่อให้ทราบจุดประสงค์เพื่อให้ทราบจุดประสงค์ประจำชุดคืออะไร จุดประสงค์หน่วยคืออะไร นักเรียนต้องเรียนรู้อะไรบ้าง เนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผลอย่างไร และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข)

10. ออกแบบการประเมินประสิทธิภาพชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ทำกิจกรรม และออกแบบการประเมิน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม คือ กรณีประเมิน E₁ ใช้การประเมินจากการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านระหว่างเรียนและในการทำแบบทดสอบรายบุคคลหลังการอ่านเพื่อตรวจสอบพัฒนาการทางอ่านของผู้เรียนแต่ละรูปหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อหาค่าประสิทธิภาพ (E₁) กรณี E₂ ใช้แบบทดสอบหลังเรียนของชุดกิจกรรมทั้ง 4 ชุด มารวมกัน คัดเลือก

และปรับเปลี่ยนข้อคำถามให้มีความเหมาะสม ถูกต้อง เพื่อวัดและประเมินทักษะการอ่านของผู้เรียน หลังจากผ่านการฝึกทักษะการอ่านร่วมกันเป็นกลุ่มครบทุกกิจกรรม

11. สร้างแบบทดสอบประเมินประสิทธิภาพชุดกิจกรรมและแบบวัดความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

การสร้างแบบทดสอบ (E₂)

1. ใช้ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็นเกณฑ์การผ่าน/ตก ของแบบทดสอบไว้ที่ ร้อยละ 80 / 80

2. การกำหนดคะแนน เวลาและจำนวนข้อคำถามที่เหมาะสม

3. ทำตารางออกแบบการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังการใช้ชุดกิจกรรม โดยเลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมมาจากตารางเนื้อหา ประมาณไม่ต่ำกว่า ครั้งหนึ่งของจุดประสงค์ทั้งหมดมาสร้างแบบทดสอบ (ดังแสดงในภาคผนวก ข)

4. ยกร่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและนำไปทดลองวิเคราะห์หาคุณภาพ ในขั้นตอนเดียวกับการพัฒนาชุดกิจกรรม

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ได้มีขั้นตอนการออกแบบดังต่อไปนี้

1. กำหนดกรอบเนื้อหาความพึงพอใจ

2. เลือกประเด็นที่จะวัดความพึงพอใจ โดยใช้วิธีการวัดความพึงพอใจโดยจัดอันดับ คุณภาพ 5 ระดับ (ดังแสดงในภาคผนวก ค)

3. จัดทำแบบวัดความพึงพอใจฉบับร่าง และนำไปทดลองวิเคราะห์หาคุณภาพใน ขั้นตอนเดียวกับการพัฒนาชุดกิจกรรม

11. ตรวจสอบความถูกต้องของชุดกิจกรรม แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ พร้อมแสดงค่า ดัชนีความ สอดคล้อง(IOC) ของชุดกิจกรรมและแบบวัดความพึงพอใจรวบรวมข้อมูล (ดังแสดงในภาคผนวก ง) จากตารางที่ 4 พบว่าดัชนีความสอดคล้องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5” พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยมีค่าดัชนีความ สอดคล้องเท่ากับ 0.88 .มากกว่า 0.50 ซึ่งหมายถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5” มีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่างๆ จากตารางที่ 5 ค่าดัชนีดัชนีความ สอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดย ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทุกข้อมีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 มีค่ามากกว่า 0.50 ซึ่งหมายถึงแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่างๆ และจากตารางที่ 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทุกข้อ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 มีค่ามากกว่า 0.50 หมายถึง แบบวัดความพึงพอใจชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” มีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่างๆ

12. ทดลองกลุ่มย่อย ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง ดังนี้

12.1 ชุดกิจกรรมและแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ทดลองชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้เรียน 1 รูป ที่เรียน อยู่ในระดับเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรม ตลอดจนเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม ในแต่ละชุดที่กำหนดไว้ขึ้นต้นและได้นำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมาย 3 รูป โดยมีความสามารถ ระดับกึ่งปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของชุด และปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 3 รูป เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาและด้านภาษาและเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมแต่ละกิจกรรม พบว่า ด้านเนื้อหาในแต่ละชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมด้านภาษาไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ในด้านภาษามีบางคำที่ได้มีการพิมพ์คำผิด มีการพิมพ์ตกหล่นบ้างในบางประโยค ทำให้โครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ขาดต่อการเดา ด้านรูปแบบมีสีสันน่าสนใจ ตัวหนังสือที่อ่านไม่เยอะเกินไป รูปภาพมีส่วนช่วยในการพิจารณาเนื้อหาของเรื่องได้มากขึ้น ในส่วนของเวลา ในการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมต้องมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และตัดสินใจร่วมกันทำให้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมแต่ละแบบค่อนข้างนาน เวลาที่กำหนดไว้ ในแต่ละกิจกรรมจึงเมื่อมาทดลองให้ผู้เรียนได้ทำตามแผนการสอนแล้วจึงทำให้ผู้เรียนทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องต่างๆปรับและเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมด้านเนื้อหาเวลา และผู้เรียนมากที่สุด

ครั้งที่ 2 นำไปทดลองกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 รูป พบว่า เวลาในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม แต่ละกลุ่มใช้เวลาต่างกัน ดังนั้นครูจึงต้องเป็นผู้กำหนดเวลาในแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมเพื่อที่จะไม่ทำให้กิจกรรมยืดเยื้อใช้เวลานานเกินไป ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกันในกลุ่มเป็นอย่างดีทำให้ ผู้เรียนที่อ่อนมีความกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ผู้เรียนที่เก่งจะคอยแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน ทำให้ผู้เรียนอ่อนเข้าในเนื้อหามากยิ่งขึ้น และหลังจากทำกิจกรรมทุกกิจกรรมแล้วให้ผู้เรียนทุกรูปได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และได้ทำการทดลองหาประสิทธิภาพ ผลปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ 81.45 /84.14

ครั้งที่ 3 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 รูป ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน ระหว่างการเรียน (E_1) ใน หน่วยที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.05 หน่วยที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80.83 หน่วยที่ 3 มีประสิทธิภาพ 81.17 และหน่วยที่ 4 มีประสิทธิภาพ 83.66 ชุดกิจกรรมทั้ง 4 หน่วย มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 81.43 และผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน หลังการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรม (E_2) มีประสิทธิภาพ 82.75 ดังนั้น ประสิทธิภาพชุดกิจกรรม 4 ชุด มีประสิทธิภาพ 81.43/ 82.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือการทำกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชุด เป็นผลให้คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

12.2 แบบวัดความพึงพอใจ ได้ทดลองกับผู้เรียน 1 รูป เพื่อทำการตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้าขั้นต้น และได้ทดลองกับนักเรียน 3 รูป เพื่อตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้า ซึ่งผลการทดลอง พบว่า แบบวัดความพึงพอใจมีความแม่นยำตรงเฉพาะหน้า

13. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ รวบรวมข้อมูล แสดงในรายละเอียดดังต่อไปนี้

13.1 แบบทดสอบ E_2 แสดงค่าความยาก – ง่าย (p) , ค่าอำนาจจำแนก(r) ของข้อคำถามและค่าความเชื่อมั่นของเบรนนแคน R_{xx} (Brennan &Kane) (ดังแสดงในภาคผนวก ฉ) พบว่าการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบหลังเรียน โดยชุดกิจกรรมมีค่าความยาก-ง่ายของข้อคำถามเฉลี่ย $P = 0.828$ และค่าความยาก – ง่ายขั้นต่ำ $LCL = 0.75$ ซึ่ง ข้อคำถามทุกข้อมีความยาก – ง่าย มากกว่า LCL ซึ่งถือว่าข้อคำถามทั้งหมดเป็นคำถามที่ใช้ได้ มีความยาก – ง่ายพอเหมาะ และในการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก พบว่าอำนาจจำแนก พบว่า ค่าเฉลี่ย $r = 0.23$ ซึ่งทุกข้อมีค่ามีค่ามากกว่า 0 แสดงว่า แบบทดสอบมีความเหมาะสม การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหลังเรียน โดยชุดกิจกรรม จำนวน 40 ข้อ กลุ่มตัวอย่าง 20 คน มีความเชื่อมั่น .8110 หรือร้อยละ 81.10 ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความเหมาะสม

13.2 แบบวัดความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r_{rr}) เป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ (ดังแสดงในภาคผนวก จ) จากตารางที่ 7 – 8 พบว่าค่าเฉลี่ย $r = 0.40$ และทุกข้อคำถามทุกข้อไม่ติดลบถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้และมีความเหมาะสม ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ กลุ่มตัวอย่าง 20 คน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.8260 หรือ 82.60 % แสดงว่า คุณภาพของข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จะนำเสนอตามประเด็นคำถามและสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ประสิทธิภาพหลังชุดกิจกรรม E_1 และ E_2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ดังแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 2 และ 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ระหว่างการเรียนรู้ของชุดกิจกรรม (E_1)

ชุดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์ร้อยละ	($E_1\%$)
หน่วยที่ 1 เรื่อง Reading news	30	24.15	1.52	80	80.05
หน่วยที่ 2 เรื่อง Sport news	30	24.25	1.76	80	80.83
หน่วยที่ 3 เรื่อง weather forecast	30	24.35	2.16	80	81.17
หน่วยที่ 4 เรื่อง The Classified	30	25.10	2.14	80	83.66
เฉลี่ย	30	24.46	1.90	80	81.43

จากตารางที่ 2 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับร้อยละ 81.43

ตารางที่ 3 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่าน หลังการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรม E₂

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	(E ₂ %)
	40	33.100	5.320	82.75

จากตารางที่ 2 และตารางที่ 3 พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านด้วยชุดกิจกรรม E₂ เท่ากับ 82.75 ดังนั้น ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ระหว่างเรียน/หลังเรียน เท่ากับ มีประสิทธิภาพ 81.43/82.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายการวัดความพึงพอใจด้วยการจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ 7 สเกล ทั้งนี้ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
 ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.34	0.78	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.52	0.60	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	4.01	0.75	มาก
ภาพรวมทุกด้าน	4.26	0.70	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
 เชียงใหม่โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทุกด้าน($\bar{X} = 4.26$, S.D.= 0.70)
 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก
 เรียงตามลำดับ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X}=4.52$, S.D = 0.60) ด้าน
 บรรยากาศการเรียนรู้ (=4.34 S.D = 0.78) และด้านเนื้อหาและกิจกรรม ($\bar{X} =4.34$ S.D = 0.78)
 เป็นลำดับสุดท้าย ข้อมูลรายละเอียดการ แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนในแต่ละด้านเพิ่มเติม
 (ดังแสดงในภาคผนวก จ)

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปความ ได้ดังนี้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อ
 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ
 อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุดในด้านการปฏิบัติงานร่วมกัน
 เนื่องจากผู้เรียนสามารถปรึกษาหารือกันในกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์ข้อมูล ต่างๆ ร่วมกันผู้เรียนเก่งจะ
 คอยช่วย อธิบายผู้เรียนอ่อน ทำให้ผู้เรียนอ่อนมีความกล้ามากขึ้นมีความสุขในการเรียน และเข้าใจ
 ในเรื่องที่อ่านมากขึ้น และความพึงพอใจลงมาเป็นด้านการสอนผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ
 มากในส่วนที่ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตัวเองและคอยให้ความ
 ช่วยเหลือเมื่อกลุ่มมีปัญหาที่ไม่เข้าใจและคอยสรุปท้ายชุดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้นและใน
 ส่วนด้านเนื้อหาและกิจกรรมซึ่งในแต่ละชุดมีกิจกรรมให้ฝึกการอ่านและทบทวนเรื่องราวเพื่อทำให้
 มีความเข้าใจมากขึ้นไม่ทำให้การอ่านเป็นเรื่องน่าเบื่อ และกิจกรรมช่วยทำให้สมาชิกในกลุ่มได้
 ช่วยเหลือกันในการทำงานในแต่ละกิจกรรม ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้าง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งระหว่างและหลังการใช้ชุดกิจกรรม และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม โดยมี วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
2. เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 รูป เก็บข้อมูลระหว่างเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 4 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1 Reading news จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 2 Sports news จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 3 Weather forecast จำนวน 4 ชั่วโมง

หน่วยที่ 4 The Classified จำนวน 4 ชั่วโมง

รวมเวลา 16 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 40 ข้อ

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อหาค่าความแม่นยำเฉพาะหน้าปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความเหมาะสม เมื่อนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้และหาค่าประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมซึ่งในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมไว้ที่ 80/80

2. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ไปดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาค่าประสิทธิภาพการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก-ง่ายของข้อคำถามในแบบทดสอบ

ค่าความยากง่ายที่เหมาะสมของข้อคำถาม ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

3. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และวัดความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการสร้างและทดลองหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ได้ดังนี้

1. ผลการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีทั้งหมด 4 หน่วย ดังนี้ หน่วยที่ 1 Reading news หน่วยที่ 2 Sports news หน่วยที่ 3 Weather forecast และ หน่วยที่ 4 The Classified และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ หลังผ่านการเรียนด้วยชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น โดยผ่านขั้นตอนการสร้าง อย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำชุด วิเคราะห์ระบบการเรียนรู้ วิเคราะห์พฤติกรรมย่อยในชุดกิจกรรมแต่ละชุด กำหนดยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้ ปรับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ กำหนดเวลาการจัดการเรียนรู้ ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ยกร่างชุดกิจกรรม กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรม สร้างแบบทดสอบ ออกแบบการประเมินประสิทธิภาพชุดกิจกรรมโดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ทำการตรวจความถูกต้องของชุดกิจกรรม ความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การวัดผล และประเมินผล และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ดัชนีความสอดคล้องของชุดการสอนชุดที่ 1 – 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.88 มีค่ามากกว่า 0.50 และค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญลงความเห็น ว่า ทุกข้อมีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยมีค่าเท่ากับ 0.89 แสดงว่า ชุดกิจกรรมแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านมีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ พบว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพระหว่างเรียน/หลังเรียน เท่ากับ 81.43/ 82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ถือว่าตรงตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่กำหนดไว้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้

แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนและหลังเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.70) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.78) และด้านเนื้อหาและกิจกรรมมีค่าความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.75) แต่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.50

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการออกแบบและสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีอยู่ 4 ชุด ประกอบด้วยหน่วยที่ หน่วยที่ 1 Reading news หน่วยที่ 2 Sports news หน่วยที่ 3 Weather forecast และ หน่วยที่ 4 The Classified ใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 16 ชั่วโมง ซึ่งลักษณะของชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเป็นชุดกิจกรรมสาระการเรียนรู้สาระภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading And Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะรูปแบบการสอนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่านเพื่อความเข้าใจ และกิจกรรมหลังอ่านและการบูรณาการภาษากับการเรียน

โดยมีกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 - 5 คน จำนวน 4 กลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1-2 คน โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดกิจกรรมตามที่ได้จัดทำไว้ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมนั้นจะเน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกัน ช่วยกันระดมความคิดในการค้นหาคำตอบและยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ สอดคล้องกับ ไสว พักขาว (2544, น. 193) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพระหว่างเรียน/หลังเรียน เท่ากับ 81.43/ 82.75 สูงกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ว่าจะเป็นเพราะการนำทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ CIRC มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ รูปแบบ CIRC ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมเป็นวิธีที่ฝึกทักษะการอ่านจับใจความ การเดาและหาความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน คือเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านได้อย่างต่อเนื่อง การใช้ชุดกิจกรรมเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีการช่วยเหลือกันในการอธิบายความหมาย คำศัพท์ เนื้อหาบทความ แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อนในการตอบคำถามโดยผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ซึ่งมีการเชื่อมโยงเนื้อหาและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามลำดับความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสลาวิน (Slavin, อังใน ทิศนา แจมมณี, 2555, น. 270) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้ ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การเขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่างๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ครูพบกลุ่มประมาณ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน

แนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องทีอ่านแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูจัดไว้ให้ เช่นการอ่านเรื่องในใจ แล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้ไขจุดบกพร่อง หรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามวิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องทีอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่างๆ ในการอ่าน เช่นการจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น นักเรียนรับทราบการทดสอบการอ่านจับใจความ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม และ สอดคล้องกับจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, อ้างใน ทิศนา แคมมณี, 2555, น. 101) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายเป็นผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ในการสร้างการพึ่งพากัน ในเชิงผลลัพธ์ได้คั้นั้น ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทำงาน โดยมีเป้าหมายร่วมกัน จึงจะเกิดแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน สามารถร่วมมือกันทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ และการพึ่งพาในเชิงวิธีการ คือ การพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย ซึ่งต้องสร้างสภาพการณ์ให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มได้รับรู้ว่าตนเองมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่มและสอดคล้องกับ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544, น. 6) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็กโดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.71) เป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียน ได้มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มในการอธิบายความหมายคำศัพท์ เนื้อหาบทความ ได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นของตนเอง ในการตอบคำถามในแต่ละกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นกันเองทำให้มีความสุขในการเรียนรู้โดยที่ ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมๆกันทั้งเด็กเก่งและอ่อนทำให้เด็กอ่อนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจเป็นอันดับ 1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีความเห็นว่า รู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเพราะช่วยให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น โดยการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม ด้านบรรยากาศการเรียนรู้เป็นกันเองระหว่างเพื่อนทำให้ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองในการ

ตอบคำถามมากขึ้นและรู้สึกดีใจที่เพื่อนให้การยอมรับและฟังความคิดเห็นของตัวเอง และ รู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ แบบร่วมกันบรรยายการสนุกสนาน ไม่เครียดเหมือนกับทำงานเดี่ยวที่ต้องหาคำตอบด้วยตัวเองและทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีการช่วยกันแสดงความคิดเห็นซึ่งต่างคนต่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมุมมองความคิดเห็นของแต่ละคน แต่เมื่อได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกันทำให้ได้รู้คำตอบที่ทุกคนยอมรับร่วมกัน ได้แสดงความคิดเห็นของตนร่วมกับเพื่อน ได้พัฒนาตนเองในด้านการอ่านเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แจมฉวี (2543, น. 40) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เนื่องจากมนุษย์จำเป็นต้องอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ มนุษย์ต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสภาพแวดล้อมต่างๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านสังคมและสอดคล้องกับสுகนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่นๆ (2545, น. 30) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียน แต่ละคนจะต้องร่วมมือในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจ ซึ่งกันและกัน คนเก่งจะคอยช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มต้องร่วมกัน รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ควรศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เข้าใจและจัด เตรียมกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ครบตามที่ระบุไว้ เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมดำเนินไปอย่างมีลำดับขั้นตอนและบรรลุจุดประสงค์
2. ควรปรับเนื้อหา กิจกรรมและยืดหยุ่นเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชุด เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
3. อาจนำแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมนี้ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือประยุกต์ใช้กับนักเรียนชั้นอื่นๆ ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

1. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC ด้านเนื้อหา และสื่อการสอนให้หลากหลายเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการอ่านและการเขียนของผู้เรียนควบคู่ไปด้วยกัน

2. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ระดับชั้นอื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนและใช้เป็นสื่อประกอบในการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในรูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อพัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและการเรียน การสอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา เชื่อมศรีจันทร์. (2552). ความสำคัญของการอ่าน. ค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.thaigoodview.com/library/teachersshow/utaradit/kanjanac/thailand01>.
- กำไล จูเจียม. (2556). ได้ทำการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษเรื่อง Part Simple Tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- จิตนา ไบยาชویی. (2543). ความสำคัญของการอ่านหนังสือ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จุไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ. (2540). ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม : ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2551). ชุดการสอน 2. ค้นเมื่อ 9 กันยายน 2556, จาก <http://innosawake.blogspot.com/2008/07/2.html>.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ม.1 ช่วงชั้นที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ทิศนา แวมมณี. (2534). ชุดกิจกรรมการสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2543). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ทิศนา แวมมณี และคณะ. (2543). การคิดและการสอนคิด. ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อ การเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นงเยาว์ กอสนาน. (2545). *กิจกรรมการสอนหนังสืออ่านนอกเวลา (CLASS READERS)*.
กรุงเทพฯ : หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- บันลือ พุกกะวัน. (2549). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : RS Printing.
- _____. (2545). *นวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2545). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ :
เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.
- พิมพ์สรณ์ ตุ๊กเตียน. (2552). *ผลการใช้วิธีสอนแก้โจทย์ปัญหาของโพลยาร่วมกับเทคนิค
การจัดกลุ่มแบบรายบุคคล (TAI) ต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์,
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พูลศรี กิจเฉลา (2544). *การศึกษาความเข้าใจความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอน
โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาวดี จิตตามัย. (2548). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและ
การเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือ
กันกับเทคนิค CIRC และจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2548). *อ่านเป็น : เรียนก่อน – สอนเก่ง*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค
พับลิเคชั่น 48.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). *การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย*.
อุตรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- _____. (2551). *สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2556). *การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย*.
อุตรดิตถ์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2551). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ*.
 ค้นเมื่อ 9 กันยายน 2556, , จาก <http://innosawake.blogspot.com/2008/07/3.html>.
- ศรีรัตน์ เ็จกลิ่นจันทร์. (2536). *การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช.
- สมุทธร เชนะพานิช. (2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 10).
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 11).
 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุคนธ์ สินธูปพานนท์. (2551). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*.
 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุคนธ์ สินธูปพานนท์และคณะ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- สุชาติ กองมูล (2548). *การใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
 ภาษาอังกฤษ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปใจความ
 ภาษาอังกฤษของพระนิสิต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์,
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2555). *คุณประโยชน์ของการอ่าน คือ หน้าต่างแห่งโลกกว้าง*. ค้นเมื่อ
 11 สิงหาคม 2556 , จาก <http://www.oknation.net/blog/markandtony>
- สุภารัตน์ สะท้านพล. (2554). *การใช้แผนภูมิความหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
 ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *20 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาคุณธรรม
 จริยธรรม ค่านิยม และการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ :
 ภาคพิมพ์.

- สุวิมล มะลิวัลย์. (2553). การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจความหมายคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสถียร ยอดดี. (2554). ความสำคัญของการอ่าน. ค้นเมื่อ 11 สิงหาคม 2556, จาก <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/article/22389>.
- ไสว พักขาว. (2544). หลักการสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
- อภิรักษ์ ไช้ตาหยง. (2554). ผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการ การอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อาทิตยา จิตบาล. (2553). การใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบพหุปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานร่วมกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Kirby, E.B. (2008). “Cooperative learning and learner perceptions language acquisition In college – level esl ESL classrooms” a /thesis presented to the graduate school of the University of Florida aim Partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Art University of Florida
- Harmer, J. (2013). *The practice of English language teaching* Harlow : Pearson Longman, 2013 4th ed., 8th impr
- Johnson,D., Johnson, R., Holubec, E.,& Roy,P. (1984). *Circles of learning :cooperation in the classroom*. Alexandria, VA:Association for Supervision and Curriculum Development.
- Klingner, J. K., & Vaughn, S. (2006). *Reciprocal teaching of reading comprehension strategiesfor students with learning disabilities who use English as a second language*.Elementary School Journal. 2006. 275-293
- Shaaban, K. (2006). *An initial study of the effects of cooperative learning on readingcomprehension vocabulary acquisition, and motivation to read*. *Reading Psychology*, 27, 277-403.

- Stevens R, Madden N, Slavin R & Farnish A. (1987). *cooperative integrated reading and composition : Two field experiments. Reading Research Quarterly*, 433-454 Penn State University College of Education. 2004)
- Shaaban, K. (2006). *An initial study of the effects of cooperative learning on reading comprehension vocabulary acquisition, and motivation to read. Reading Psychology*, 27, 277-403.
- Durukan, E. (2011). *"Effects of cooperative integrated reading and composition (CIRC) technique on reading-writing skills."* Educational Research and Reviews Vol. 6(1), pp. 102-109. Retrieved August 11, 2013, from <http://www.academicjournals.org/>
ERR ISSN 1990-3839 ©2011 Academic Journals

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ชันคำโรง	รองผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ
สาขาที่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์	หัวหน้าสาขาการสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตเชียงใหม่
สาขาที่เชี่ยวชาญ เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. อาจารย์วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์	หัวหน้าสาขาภาษาต่างประเทศ
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
สาขาภาษาอังกฤษ
สาขาที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข
ตำแหน่งสื่อราชการ

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐ / ว ๑๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ชันสำโรง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ชุด
๓ แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ชุด

ด้วย นางพรภมณ ศรีปิ่นราช นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The news เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ จับจ่าย เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช ๐-๘๑๑๑-๒๑๒๘-๙

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐ / ว ๑๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ นิเทศศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ชุด
๓ แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ชุด

ด้วย นางพรภมณ ศรีปิ่นราช นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The news เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบาลีสหศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ จั๊บจ่าย เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช ๐-๘๑๑๑-๒๑๒๘-๙

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐ / ว ๑๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ชุด
๓ แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC	จำนวน ชุด

ด้วย นางพรภมณ ศรีปิ่นราช นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The news เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ จั๊บจ่าย เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช ๐-๘๑๑๑-๒๑๒๘-๙

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐ / ว ๑๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง The news จำนวน ๔ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จำนวน ๒๐ ชุด

ด้วย นางพรภมณ ศรีปิ่นราช นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The news เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่” ซึ่งมี อาจารย์ ดร.สุภาภรณ์ จั๊บจ่าย เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางพรภมณ ศรีปิ่นราช เข้าเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ของท่าน ตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง The news และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิสมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางพรภมณ ศรีปิ่นราช ๐-๘๑๑๑-๒๑๒๘-๙

ภาคผนวก ค
แบบวัดความพึงพอใจ

แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน
ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนพิจารณาว่าแบบวัดความพึงพอใจนี้ มีความเหมาะสมตามจุดประสงค์หรือไม่ โดยเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณา ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุดกับข้อความนั้น	ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ช่องเลข 5
พึงพอใจมากกับข้อความนั้น	ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ช่องเลข 4
พึงพอใจปานกลางกับข้อความนั้น	ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ช่องเลข 3
พึงพอใจน้อยกับข้อความนั้น	ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ช่องเลข 2
พึงพอใจน้อยที่สุดกับข้อความนั้น	ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ช่องเลข 1

รายการ	คะแนนการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
1. ครูผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
2. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง					
3. ครูผู้สอนเปิดโอกาสได้ซักถามข้อสงสัย					
4. ครูผู้สอนให้คำแนะนำในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ					
5. ครูผู้สอนใช้คำพูดที่สุภาพ เหมาะสม เป็นกันเองกับนักเรียน					
6. ครูผู้สอนใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน น่าติดตาม					
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปบทเรียนในชุดกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน					

รายการ	คะแนนการพิจารณา				
	5	4	3	2	1
8. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในแต่ละกิจกรรม					
9. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนในชุดกิจกรรมเพิ่มมากยิ่งขึ้น					
10. นักเรียนมีความสุขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม และมีทัศนคติที่ดีในการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ					
11. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะ การอ่าน ภาษาอังกฤษจากชุดกิจกรรมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
12. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
13. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
14. กิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย					
15. เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
16. กิจกรรมแต่ละชุดช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
17. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีรูปแบบการพิมพ์ที่สวยงามน่าสนใจ					
18. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
19. มีการประเมินผล ก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียน เพื่อช่วยใหัทราบพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
20. มีการประเมินผลทั้งแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มและประเมินผลรายบุคคลอย่างเหมาะสม					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง

ตารางที่ 5 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

รายการประเมิน องค์ประกอบและเนื้อหาสาระ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ด้านเนื้อหา				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	1	1	0.66
1.2 เนื้อหาและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน	1	1	1	1.00
1.3 เนื้อหาและภาษาที่ใช้มีความถูกต้องชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1	1	1.00
1.4 เนื้อหาและภาษาที่ใช้ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	1	1	1	1.00
1.5 เนื้อหาและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับเวลา	1	1	1	1.00
1.6 เนื้อหาและภาษาที่ใช้มีความน่าสนใจ	1	1	1	1.00
2. ด้านกิจกรรม				
2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	1.00
2.3 กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	1.00
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีความร่วมมือกันปฏิบัติงานเป็นกลุ่มและช่วยเหลือกันในกลุ่ม	1	1	1	1.00
2.5 กิจกรรมส่งเสริมให้เกิดทักษะทางภาษา คือทักษะการอ่าน	1	1	1	1.00
3. รูปแบบ				
3.1 รูปแบบมีความหลากหลายเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน	0	1	1	0.66
3.2 รูปแบบมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	1	0	1	0.66
3.3 รูปแบบการพิมพ์มีความสวยงามน่าสนใจ	0	0	1	0.33
เฉลี่ย				0.88

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทุกรายการ มีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถามโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 .ซึ่งหมายถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” มีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่างๆ

ตารางที่ 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ จาก ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง “The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	1	1	1	1.00
ข้อที่ 2	1	1	1	1.00
ข้อที่ 3	1	1	1	1.00
ข้อที่ 4	1	1	1	1.00
ข้อที่ 5	1	1	1	1.00
ข้อที่ 6	1	1	1	1.00
ข้อที่ 7	0	1	1	1.00
ข้อที่ 8	0	0	1	0.33
ข้อที่ 9	0	0	1	0.33
ข้อที่ 10	0	0	1	0.33
ข้อที่ 11	1	1	1	1.00
ข้อที่ 12	1	1	1	1.00
ข้อที่ 13	1	1	1	1.00
ข้อที่ 14	1	1	1	1.00
ข้อที่ 15	1	1	1	1.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 16	1	1	1	0.66
ข้อที่ 17	1	1	1	1.00
ข้อที่ 18	1	1	1	1.00
ข้อที่ 19	1	1	1	1.00
ข้อที่ 20	1	1	1	1.00
ข้อที่ 21	1	1	1	1.00
ข้อที่ 22	1	1	1	1.00
ข้อที่ 23	1	1	1	1.00
ข้อที่ 24	1	1	1	1.00
ข้อที่ 25	1	1	1	1.00
ข้อที่ 26	1	1	1	1.00
ข้อที่ 27	1	1	1	1.00
ข้อที่ 28	1	1	1	0.66
ข้อที่ 29	1	1	1	1.00
ข้อที่ 30	1	1	1	1.00
ข้อที่ 31	1	1	1	1.00
ข้อที่ 32	1	1	0	0.66
ข้อที่ 33	1	1	1	1.00
ข้อที่ 34	1	1	1	1.00
ข้อที่ 35	1	1	1	0.66
ข้อที่ 36	1	1	1	1.00
ข้อที่ 37	1	0	0	0.33
ข้อที่ 38	1	1	1	0.66
ข้อที่ 39	1	1	1	1.00
ข้อที่ 40	1	1	1	1.00
เฉลี่ย	1	1	1	0.89

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทุกข้อมีความสอดคล้องของแต่ละข้อคำถาม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 มีค่ามากกว่า 0.50 ซึ่งหมายถึงแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพเหมาะสมและมีความสอดคล้องในประเด็นต่างๆ

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	20	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	20	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.855	.862	40

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	.856	.750	.950	.200	1.267	.002	40
Item Variances	.127	.050	.197	.147	3.947	.001	40

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
34.2500	9.145	3.02403	40

Item Statistics			
	Mean	Std. Deviation	N
Q1	.9000	.30779	20
Q2	.8000	.41039	20
Q3	.9500	.22361	20
Q4	.8500	.36635	20
Q5	.9000	.30779	20
Q6	.9000	.30779	20
Q7	.9000	.30779	20
Q8	.7500	.44426	20
Q9	.9500	.22361	20
Q10	.9000	.30779	20
Q11	.8500	.36635	20
Q12	.8500	.36635	20
Q13	.7500	.44426	20
Q14	.9000	.30779	20
Q15	.8000	.41039	20
Q16	.8500	.36635	20
Q17	.9000	.30779	20
Q18	.8500	.36635	20
Q19	.8500	.36635	20
Q20	.8500	.36635	20
Q21	.8500	.36635	20
Q22	.9000	.30779	20
Q23	.8000	.41039	20
Q24	.8500	.36635	20
Q25	.9000	.30779	20
Q26	.8500	.36635	20
Q27	.9000	.30779	20
Q28	.8000	.41039	20
Q29	.8500	.36635	20
Q30	.8500	.36635	20
Q31	.8000	.41039	20
Q32	.8500	.36635	20
Q33	.9000	.30779	20
Q34	.9000	.30779	20
Q35	.8500	.36635	20
Q36	.8500	.36635	20
Q37	.8000	.41039	20
Q38	.9000	.30779	20
Q39	.8000	.41039	20

Item Statistics			
	Mean	Std. Deviation	N
Q1	.9000	.30779	20
Q2	.8000	.41039	20
Q3	.9500	.22361	20
Q4	.8500	.36635	20
Q5	.9000	.30779	20
Q6	.9000	.30779	20
Q7	.9000	.30779	20
Q8	.7500	.44426	20
Q9	.9500	.22361	20
Q10	.9000	.30779	20
Q11	.8500	.36635	20
Q12	.8500	.36635	20
Q13	.7500	.44426	20
Q14	.9000	.30779	20
Q15	.8000	.41039	20
Q16	.8500	.36635	20
Q17	.9000	.30779	20
Q18	.8500	.36635	20
Q19	.8500	.36635	20
Q20	.8500	.36635	20
Q21	.8500	.36635	20
Q22	.9000	.30779	20
Q23	.8000	.41039	20
Q24	.8500	.36635	20
Q25	.9000	.30779	20
Q26	.8500	.36635	20
Q27	.9000	.30779	20
Q28	.8000	.41039	20
Q29	.8500	.36635	20
Q30	.8500	.36635	20
Q31	.8000	.41039	20
Q32	.8500	.36635	20
Q33	.9000	.30779	20
Q34	.9000	.30779	20
Q35	.8500	.36635	20
Q36	.8500	.36635	20
Q37	.8000	.41039	20
Q38	.9000	.30779	20
Q39	.8000	.41039	20
Q40	.8000	.41039	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q1	33.3500	9.187	-.073	.	.469
Q2	33.4500	8.892	.034	.	.459
Q3	33.3000	8.958	.102	.	.449
Q4	33.4000	9.200	-.085	.	.474
Q5	33.3500	8.976	.040	.	.456
Q6	33.3500	9.187	-.073	.	.469
Q7	33.3500	8.871	.098	.	.449
Q8	33.5000	8.579	.142	.	.441
Q9	33.3000	8.958	.102	.	.449
Q10	33.3500	9.292	-.129	.	.475
Q11	33.4000	8.884	.058	.	.454
Q12	33.4000	8.884	.058	.	.454
Q13	33.5000	8.789	.060	.	.455
Q14	33.3500	8.766	.156	.	.442
Q15	33.4500	8.576	.166	.	.438
Q16	33.4000	8.779	.107	.	.447
Q17	33.3500	8.766	.156	.	.442
Q18	33.4000	8.674	.156	.	.440
Q19	33.4000	8.358	.308	.	.418
Q20	33.4000	8.884	.058	.	.454
Q21	33.4000	9.200	-.085	.	.474
Q22	33.3500	8.766	.156	.	.442
Q23	33.4500	9.208	-.093	.	.478
Q24	33.4000	8.253	.360	.	.410
Q25	33.3500	8.450	.335	.	.420
Q26	33.4000	8.674	.156	.	.440
Q27	33.3500	8.871	.098	.	.449
Q28	33.4500	8.576	.166	.	.438
Q29	33.4000	9.095	-.038	.	.467
Q30	33.4000	8.253	.360	.	.410
Q31	33.4500	8.576	.166	.	.438
Q32	33.4000	8.568	.206	.	.433
Q33	33.3500	9.082	-.017	.	.462
Q34	33.3500	8.450	.335	.	.420
Q35	33.4000	8.989	.010	.	.461
Q36	33.4000	8.253	.360	.	.410
Q37	33.4500	9.208	-.093	.	.478
Q38	33.3500	9.082	-.017	.	.462
Q39	33.4500	8.155	.350	.	.407
Q40	33.4500	9.418	-.176	.	.490

ผลการวิเคราะห์ของแบบวัดความพึงพอใจ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	20	4.5
	Excluded ^a	423	95.5
	Total	443	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.817	.793	20

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
I1	3.9500	.39403	20
I2	3.8000	.41039	20
I3	3.8000	.41039	20
I4	4.1000	.30779	20
I5	3.8000	.41039	20
I6	4.0000	.45883	20
I7	4.0000	.45883	20
I8	4.1000	.44721	20
I9	3.9500	.39403	20
I10	4.0500	.51042	20
I11	3.7500	.55012	20
I12	3.9000	.64072	20
I13	4.0500	.51042	20
I14	4.1000	.64072	20
I15	4.0500	.60481	20
I16	3.8500	.58714	20
I17	3.9500	.60481	20
I18	3.9500	.68633	20
I19	3.8500	.58714	20
I20	4.0000	.72548	20

Summary Item Statistics							
	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.950	3.750	4.100	.350	1.093	.012	20
Item Variances	.280	.095	.526	.432	5.556	.014	20

Item-Total Statistics					
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
I1	75.0500	24.787	.001	.	.824
I2	75.2000	24.063	.178	.	.818
I3	75.2000	24.168	.151	.	.819
I4	74.9000	23.884	.322	.	.812
I5	75.2000	24.063	.178	.	.818
I6	75.0000	23.895	.188	.	.818
I7	75.0000	24.211	.117	.	.821
I8	74.9000	23.042	.397	.	.808
I9	75.0500	24.471	.082	.	.821
I10	74.9500	24.576	.022	.	.826
I11	75.2500	22.197	.472	.	.804
I12	75.1000	21.989	.424	.	.807
I13	74.9500	20.892	.813	.	.786
I14	74.9000	20.621	.673	.	.790
I15	74.9500	21.313	.585	.	.797
I16	75.1500	21.292	.611	.	.795
I17	75.0500	21.945	.465	.	.804
I18	75.0500	21.945	.394	.	.809
I19	75.1500	20.871	.696	.	.790
I20	75.0000	20.421	.610	.	.794

Scale Statistics			
Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
79.0000	24.947	4.99473	20

ภาคผนวก ฉ
สรุปคะแนนการทดลอง

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนก (r_{nr}) เป็นรายชื่อของแบบวัดความพึงพอใจ

รายการ	ค่าอำนาจจำแนก(r)
ข้อที่ 1	0.631
ข้อที่ 2	0.336
ข้อที่ 3	0.570
ข้อที่ 4	0.531
ข้อที่ 5	0.079
ข้อที่ 6	0.484
ข้อที่ 7	0.387
ข้อที่ 8	0.358
ข้อที่ 9	0.165
ข้อที่ 10	0.661
ข้อที่ 11	0.440
ข้อที่ 12	0.454
ข้อที่ 13	0.212
ข้อที่ 14	0.685
ข้อที่ 15	0.256
ข้อที่ 16	0.394
ข้อที่ 17	0.667
ข้อที่ 18	0.373
ข้อที่ 19	0.095
ข้อที่ 20	0.245
ค่าเฉลี่ย	0.401

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นแบบวัดความพึงพอใจ

รายการ	ค่าสถิติ
จำนวนข้อคำถาม (m)	20
ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)	20
คะแนนเฉลี่ยรวม (Scale mean)	85.6000
ความแปรปรวนของคะแนนรวม (Scale variance)	47.937
ค่าเฉลี่ยข้อคำถาม (Item mean)	4.280
ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนของข้อคำถาม (Item variance mean)	0.517
ค่าความเชื่อมั่น (α)	0.826 หรือ 82.60 %

จากตารางที่ 7 และ 8 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก พบว่า ค่าเฉลี่ย $r = 0.401$ และทุกข้อคำถามทุกข้อไม่ติดลบถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้และมีความเหมาะสม ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ กลุ่มตัวอย่าง 20 คน พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น 0.8260 หรือ 82.60 % แสดงว่า คุณภาพของข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ตารางที่ 9 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศ การเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.76	มาก
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้น เรียนรู้ร่วมกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม	4.35	0.81	มาก
3. ครูผู้สอนมีความเป็นกันเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการเรียนรู้	4.35	0.75	มาก
4. ครูผู้สอนให้คำแนะนำในสิ่งที่ยังนักเรียนไม่เข้าใจ	4.25	0.85	มาก
5. ผู้เรียนมีได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น	4.30	0.80	มาก
6. บรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันช่วยเหลือกันและกันมากขึ้น	4.56	0.69	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน			
7. นักเรียนได้ทำงานและเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของกลุ่ม	4.55	0.69	มาก
8. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในแต่ละกิจกรรม	4.60	0.50	มาก
9. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.50	0.51	มาก
10. นักเรียนได้พัฒนาตนเองด้านการอ่านได้แสดงความคิดเห็นและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น	4.55	0.60	มาก
11. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะ การอ่าน ภาษาอังกฤษจากชุดกิจกรรมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.30	0.73	มาก
12. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนในชุดกิจกรรมเพิ่มมากยิ่งขึ้น	4.65	0.59	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหาและกิจกรรม			
13. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.10	0.85	มาก
14. กิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.30	0.80	มาก
15. เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	3.90	0.72	มาก
16. กิจกรรมแต่ละชุดช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.05	0.76	มาก
17. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีรูปแบบการพิมพ์ที่สวยงามน่าสนใจ	4.00	0.73	มาก
18. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้น	4.00	0.73	มาก
19. มีการประเมินผล ก่อนเรียน ขณะเรียนและหลังเรียน เพื่อช่วยให้ทราบพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.85	0.67	มาก
20. มีการประเมินผลทั้งแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มและประเมินผลรายบุคคลอย่างเหมาะสม	3.90	0.72	มาก
เฉลี่ย	4.28	0.71	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.71) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 10 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีความกระตือรือร้น เรียนรู้ร่วมกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม	4.55	0.76	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.35	0.81	มาก
3. ครูผู้สอนมีความเป็นกันเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการเรียนรู้	4.35	0.75	มาก
4. ครูผู้สอนให้คำแนะนำในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ	4.25	0.85	มาก
5. ผู้เรียนมิได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น	4.30	0.80	มาก
6. บรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันช่วยเหลือกันและกันมากขึ้น	4.56	0.69	มากที่สุด
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.34	0.78	

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีความพึงพอใจหลังจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม โดยภาพรวมมีความพึงพอใจมากในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.78)

ตารางที่ 11 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7. นักเรียนได้ทำงานและเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของกลุ่ม	4.55	0.69	มากที่สุด
8. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนร่วมกับเพื่อนในกลุ่มในแต่ละกิจกรรม	4.60	0.50	มากที่สุด
9. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	4.50	0.51	มาก
10. นักเรียนได้พัฒนาตนเองด้านการอ่านได้แสดงความคิดเห็นและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น	4.55	0.60	มากที่สุด
11. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะ การอ่าน ภาษาอังกฤษจากชุดกิจกรรมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.30	0.73	มาก
12. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนในชุดกิจกรรมเพิ่มมากยิ่งขึ้น	4.65	0.59	มากที่สุด
ภาพรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.52	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีความพึงพอใจหลังจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม โดยภาพรวมมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ($\bar{X} = 4.52$, S.D.= 0.60)

ตารางที่ 12 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ด้านเนื้อหาและกิจกรรม ด้านเนื้อหา และกิจกรรม และกิจกรรม

ด้านเนื้อหาและกิจกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
13. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	4.10	0.85	มาก
14. กิจกรรมแต่ละชุดมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.30	0.80	มาก
15. เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	3.90	0.72	มาก
16. กิจกรรมแต่ละชุดช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.05	0.76	มาก
17. ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีรูปแบบการพิมพ์ที่สวยงามน่าสนใจ	4.00	0.73	มาก
18. กิจกรรมช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการอ่านของผู้เรียนเพิ่มขึ้น	4.00	0.73	มาก
19. มีการประเมินผล ก่อนเรียน ขณะเรียน และ หลังเรียน เพื่อช่วยให้ทราบพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.85	0.67	มาก
20. มีการประเมินผลทั้งแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มและ ประเมินผลรายบุคคลอย่างเหมาะสม	3.90	0.72	มาก
รวมด้านเนื้อหาและกิจกรรม	4.01	0.75	
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.26	0.70	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาริตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ มีความพึงพอใจหลังจากการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม โดยภาพรวมมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหาและกิจกรรม ($\bar{X} = 4.01, S.D.= 0.75$)

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างชุดกิจกรรม

คู่มือครู

คู่มือครูนี้สำหรับประกอบการใช้ชุดกิจกรรมที่ 1

เรื่อง The sports news

คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการสอนนี้ประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้ใช้ ชุดที่ 1

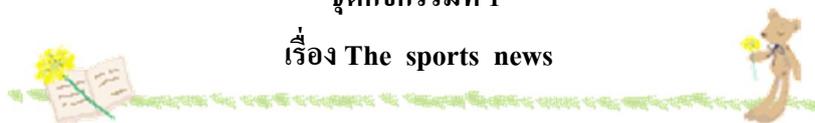
1. ชุดกิจกรรมที่ 1 มีเอกสารที่ครูต้องเตรียมให้ครบดังนี้
 - 1.1 คู่มือครู จำนวน 1 ชุด
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ชุด
 - 1.3 คู่มือผู้เรียน จำนวน 1 ชุด
 - 1.4 แบบฝึกก่อนอ่าน
 - 1.5 แบบฝึกขณะอ่าน
 - 1.6 แบบฝึกหลังอ่าน
 - 1.7 แบบเฉลยแบบฝึก
 - 1.8 แบบทดสอบหลังเรียน
2. สิ่งที่ครูต้องเตรียมการดำเนินการจัดการจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้
 - 2.1 ชุดกิจกรรมสำหรับทำการสอนจัดเตรียมตามจำนวนผู้เรียนในแต่ละชุด
 - 2.2 เนื้อหาสำหรับการอ่าน
 - 2.3 แบบฝึกก่อนอ่าน
 - 2.4 แบบฝึกขณะอ่าน
 - 2.5 แบบฝึกหลังอ่าน
 - 2.6 แบบเฉลยในแต่ละกิจกรรม
 - 2.7 แบบทดสอบหลังเรียน
3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมที่ 1 ดังนี้
 - 3.1 ศึกษาคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้
 - 3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือผู้เรียน
 - 3.3 ศึกษาเอกสารแบบฝึกในกิจกรรมต่างๆก่อนทำกิจกรรม
4. บทบาทครู ผู้สอน มีดังนี้
 - 4.1 เตรียมเอกสารประกอบการสอนล่วงหน้าให้ครบตามรายการ
 - 4.2 จัดชั้นเรียนให้เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในการเรียนเป็นกลุ่ม

- 4.3 ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 รูป โดยจัดผู้เรียนเก่ง 1 รูป ปานกลาง 2 รูป อ่อน 1 รูป
- 4.4 ก่อนเริ่มกิจกรรมครูชี้แจงให้ผู้เรียนทราบบทบาทของผู้เรียนในการใช้ชุดกิจกรรม
- 4.5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน
- 4.6 ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรม
- 4.7 ร่วมกันเฉลยและตรวจคำตอบการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับผู้เรียน
- 4.8 ประเมินผลการเรียนของผู้เรียน

คู่มือผู้เรียน

ชุดกิจกรรมที่ 1

เรื่อง The sports news

คำชี้แจงสำหรับผู้เรียน

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชุดกิจกรรมนี้ใช้เวลา 4 ชั่วโมง
2. ให้ผู้เรียนรับซองเอกสารกิจกรรมจากครูดังนี้
 - 2.1 ผู้เรียนรับซองแบบฝึกทักษะการอ่านชุดที่ 1 และชุดที่ 2
 - 2.2 รับซองแบบฝึกทักษะระหว่างการอ่าน
 - 2.3 รับซองบัตรเฉลยคำตอบ
 - 2.4 รับซองแบบทดสอบหลังเรียน
3. จุดมุ่งหมายของการเรียน

เมื่อผู้เรียนฝึกชุดกิจกรรมนี้แล้วผู้เรียนสามารถ

 - 3.1 บอกความหมายคำศัพท์ในเรื่อง sports news ได้
 - 3.2 อ่านจับใจความสำคัญของ sports news ได้
 - 3.3 อ่านแล้วสรุปเหตุการณ์ของ sports news ได้
 - 3.4 ตอบคำถามจากการอ่าน sports news ได้
4. กิจกรรม

ชุดกิจกรรมนี้มีกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรม

 - 4.1 กิจกรรมที่ 1 ฝึกเดาคำหมายคำศัพท์
 - 4.2 กิจกรรมที่ 2 ตอบคำถามจากบทความข่าวที่กำหนดให้
 - 4.3 กิจกรรมที่ 3 ปริศนาอักษรไขว้
 - 4.3 กิจกรรมที่ 4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน
5. บทบาทของผู้เรียน
 - 5.1 ครูชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทของผู้เรียน
 - 5.1.1 ผู้เรียนต้องอ่านคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับ
 - 5.1.2 ให้ผู้เรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเต็มความสามารถ โดยผู้เรียนเก่ง และปานกลางให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอ่อนภายในกลุ่มของตนเอง สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องเข้าใจในกิจกรรมที่พึงปฏิบัติร่วมกันทุกคนต้องร่วมมือกันในการทำงานเพียงทำงานเพียงคนเดียวคนหนึ่งเท่านั้น

- 5.1.3 ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมอย่างเคร่งครัดตามเวลาที่กำหนด
- 5.1.4 ผู้เรียนต้องเตรียมพจนานุกรมให้พร้อมเพื่อค้นหาคำศัพท์และมีความรู้ด้านความหมายคำศัพท์เพิ่มเติม และทำให้การดำเนินกิจกรรมกลุ่มมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5.1.5 ผู้เรียนต้องร่วมกันคิด วิเคราะห์ หาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดและเขียนคำตอบในแบบฝึกของกลุ่มของตัวเองและนำมาเปรียบเทียบตอบและแก้ไขให้ถูกต้อง
- 5.2 การสรุปบทเรียน ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมดังนี้
 - 5.2.1 ผู้เรียนร่วมกันสรุปบทเรียนกับครู โดยตอบคำถาม กลุ่มที่ตอบได้จะได้รับคะแนน
 - 5.2.2 ตัวแทนผู้เรียนแต่ละกลุ่มบันทึกคะแนนที่ตอบได้ของกลุ่มตนเองและกลุ่มอื่นๆ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง The news
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

จุดประสงค์ประจำชุด (TO : Terminal Objective)

เมื่อผ่านการเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมนี้แล้วผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บอกรายละเอียดสนับสนุนของข่าว และลักษณะทั่วไปของข่าว ได้ มีความสุขกับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและมีการพัฒนาตัวเองด้านทักษะการอ่านที่ดีขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

หน่วยที่ 1 ชื่อหน่วย Sports news

ระยะเวลา 4 ชั่วโมง

จุดประสงค์ประจำหน่วย (UO)

ผู้เรียนอ่านบทความข่าวกีฬาแล้วสามารถบอกความหมายคำศัพท์ในข่าวจับใจความสำคัญและสรุปใจความสำคัญของบทความข่าวที่อ่านได้

จุดประสงค์ย่อย (SO)

1. บอกความหมายคำศัพท์ในข่าว Sports news ได้
2. อ่านจับใจความสำคัญและสรุปเหตุการณ์ของข่าว Sports news ได้
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง Sports news ได้
4. ตอบคำถามจากการอ่านข่าว Sports news ได้

เนื้อหา/สาระ

1. คำศัพท์ใหม่ในเนื้อหาข่าว Sports news
2. บทความข่าว Sports news
3. ชุดฝึกกิจกรรม
4. แบบทดสอบ

ยุทธวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แนวทางประยุกต์ในชุดกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง Sport News ผู้วิจัยจัดทำชุดกิจกรรมโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือในชุดกิจกรรมนี้ได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบช่วยเหลือกันและกันในกลุ่มย่อยจากกิจกรรมที่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ได้ยึดขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบ CIRC – reading โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 รูป จำนวน 5 กลุ่ม ภายในกลุ่มจะมีผู้เรียนที่เรียนดี 1 รูป ปานกลาง 2 รูป และอ่อน 1 รูป ผู้วิจัยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดกิจกรรมที่ได้จัดทำไว้ โดยให้ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน ระดมความคิดร่วมกันในการค้นหาคำตอบและมีทักษะในการทำงานร่วมกันในสังคม

การจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งเน้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน โดยจะเน้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือกันในการเรียนรู้และมีการส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละคนโดยมีกิจกรรมในการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้นำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ดังนี้

บทบาทของครูผู้สอน

1. เตรียมเอกสารประกอบการสอนล่วงหน้าให้ครบตามรายการ
2. จัดชั้นเรียนให้เหมาะสำหรับผู้เรียนในการเรียนเป็นกลุ่ม
3. แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 รูป โดยจัดผู้เรียนเก่ง 1 รูป ปานกลาง 2 รูป และอ่อน 1 รูป ต่อจากนั้นให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มตกลงแบ่งหน้าที่กันตามความสามารถของตัวเอง หลังจากนั้นศึกษางานที่ได้รับมอบหมาย
4. ก่อนเริ่มกิจกรรมครูชี้แจงให้ผู้เรียนทราบบทบาทของผู้เรียนในการใช้ชุดกิจกรรม
5. ครูแนะนำกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและนำวิธีการอ่านมาใช้ในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย
 - 5.1 การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 5.2 การคาดเดาเหตุการณ์เนื้อหาล่วงหน้า
 - 5.3 การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
 - 5.4 การสรุปใจความสำคัญในเนื้อหา

- 5.5 การตอบคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหา
- 5.6 การทบทวนและสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่กำหนด
7. ครูคอยเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในขณะทำกิจกรรม
8. ครูและผู้เรียนร่วมกันเฉลยตรวจคำตอบการทำกิจกรรมต่างๆและทบทวนสิ่งที่เรียนมา
9. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บทบาทของผู้เรียน

ก่อนเริ่มบทเรียน	1. ผู้เรียนควรศึกษาคู่มือผู้เรียนอย่างละเอียด 2. แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 รูป และกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละรูปในกลุ่ม
ขณะเรียน	1. ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมตามคำสั่งในแต่ละกิจกรรมอย่างเคร่งครัด 2. ร่วมกันวิเคราะห์หาคำความข่าวและช่วยกันตอบคำถามในแต่ละกิจกรรม
หลังจบบทเรียน	1. ร่วมกันสรุปบทเรียนกับครูผู้สอน หากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในกิจกรรมให้ปรึกษาครูผู้สอน

สื่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยที่ 2 เรื่อง Sports news
2. แบบฝึกชุดกิจกรรม เรื่อง Sport s news
3. แบบทดสอบเรื่อง Sports news

กิจกรรม

ขั้นก่อนการอ่าน

1. การระดมความคิด ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนต่อเรื่องที่อ่าน และกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน ผู้เรียนจะสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ โดยดูจากชื่อเรื่อง รูปภาพ ประกอบ หรือข้อความที่พิมพ์เน้นเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาที่กำลังจะเรียนรู้ ครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในชั้นเรียนและเป็นที่ปรึกษา คอยช่วยเหลือ
2. การเดาเรื่องราวล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้ใช้ความรู้เดิมในการคาดเดา หรือทำนายเรื่องที่อ่านว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การดำเนินเรื่องเป็นแบบใด ครูจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องทีอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ผู้เรียนจัดเตรียมไว้ให้ เช่นอ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่อง หรือครูอาจจะให้ผู้เรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

ขั้นระหว่างการอ่าน

1. ทำความเข้าใจกับเนื้อหาหรือคำศัพท์ยาก ในขั้นนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะอ่านบทอ่านอย่างคร่าวๆและบันทึกส่วนที่ไม่เข้าใจลงในตารางบันทึกบทเรียน จากนั้นจึงนำส่วนที่ไม่เข้าใจมาปรึกษาและอภิปรายในกลุ่มเพื่อหาความหมายให้กับข้อความหรือศัพท์ยาก หากผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ให้ขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอนเพิ่มเติม

2. การอ่านเพื่อความจับใจความสำคัญ ผู้เรียนแต่ละคนจะอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง สิ่งที่สำคัญในการอ่านจับใจความคือ การที่ผู้เรียนจะต้องทำการสรุปเรื่องราวในเนื้อหาที่อ่าน หลังจากนั้นให้นำเสนอความคิดเห็นที่ช่วยกันสรุป ของแต่ละกลุ่ม

ขั้นหลังการอ่าน

1. การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2. การทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ ขั้นหลังการอ่านผู้เรียนจะทำการทบทวนและสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ทั้งหมด ทั้งคำศัพท์ หรือความรู้ที่ได้เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม ความรู้ที่ได้จากเนื้อหา

การประเมินผลการเรียนรู้

1. แบบประเมินการทำงานกลุ่ม
2. แบบฝึกหัด
3. แบบทดสอบ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชุดที่ 1 เรื่อง Sports news

จุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้เรียนอ่านบทความข่าวกีฬาแล้วสามารถบอกความหมายคำศัพท์ในข่าว นำเสนอข้อคิดจากเรื่องบทความข่าวที่อ่านและสรุปใจความสำคัญของข่าว ได้

ระยะเวลา 4 ชั่วโมง

กิจกรรมประกอบด้วย

1. กิจกรรมก่อนอ่าน	2 ชุด
2. กิจกรรมขณะอ่าน	2 ชุด
3. กิจกรรมหลังการอ่าน	1 ชุด
4. แบบทดสอบ	1 ชุด

สื่อการเรียนรู้

- ชุดคำศัพท์ใหม่ในเนื้อหาข่าว
- บทความข่าว Sports news
- แบบฝึกหัดกิจกรรม
- แบบทดสอบ

การประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	10 คะแนน
1. แบบฝึกหัดตามกิจกรรมแต่ละชุด	20 คะแนน
2. แบบทดสอบ (รายบุคคล)	20 คะแนน
รวมคะแนนประจำชุด	50 คะแนน

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง The News

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Sports news

สาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษพื้นฐานรหัส อ 32201

ระดับ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1

ผู้สอน นาง พรภมณ ศรีปิ่นราช

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ปีการศึกษา 2557 เวลา 4 ชั่วโมง

โรงเรียน โรงเรียนบาลีสาริตศึกษาฯ

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communications)

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

2. ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

มาตรฐาน ต. 1.1 ม. 5/2 อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น (skit) ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มาตรฐาน ต. 1.1 ม.5/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต. 1.3 ม.5/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายคำศัพท์ในข่าว Sports news ได้
2. อ่านจับใจความสำคัญของข่าว Sports news ได้
3. อ่านแล้วสรุปเหตุการณ์ข่าว Sports news ได้
4. ตอบคำถามจากการอ่านข่าว Sports news ได้

3. สาระสำคัญหน่วยการเรียนรู้

5. คำศัพท์ เกี่ยวกับการนำเสนอข่าวฟุตบอล
2. การจับใจความสำคัญของบทความข่าวฟุตบอล

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ด้านความรู้ (K)

การอ่าน : อ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับข่าวฟุตบอล สรุปใจความสำคัญจากการอ่านข่าว

การเขียน : เขียนบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับข่าวฟุตบอล

4.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันในการทำงานกลุ่ม

4.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

มุ่งมั่นในการทำงาน : มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติภาระงาน มีวินัยและให้ความร่วมมือในการทำงาน

4.4 ด้านสรณะหรือทักษะของผู้เรียน (A)

ความสามารถในการสื่อสารการคิดแก้ปัญหาและใช้ทักษะชีวิต

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up)

1. ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกีฬาที่ผู้เรียนชื่นชอบ สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล เช่น ทีมฟุตบอลที่ชอบ นักฟุตบอลที่ชอบ เกมกติกาการเล่น ตำแหน่งผู้เล่นในสนามแต่ละจุดมีอะไรบ้าง

ขั้นนำเสนอ (presentation) /ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading)

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 รูป โดยแบ่งผู้เรียนเก่ง 1 รูป ปานกลาง 2 รูป และอ่อน 1 รูป เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และให้ผู้เรียนเลือกประธานกลุ่ม และแบ่งหน้าที่กันภายในกลุ่ม

2. ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรม และแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผล การใช้ชุดกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบ

3. ประธานส่งตัวแทนออกมารับชุดกิจกรรมก่อนอ่าน (pre-reading) จากครูผู้สอน

4. ให้ผู้เรียนดูรูปภาพคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปภาพกีฬาฟุตบอลที่ได้รับร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง

5. ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและช่วยกันเติมคำศัพท์ให้ถูกต้องกับความหมายที่กำหนดให้ในกิจกรรมแบบฝึกก่อนอ่าน ชุดที่ 1 และ 2

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) / ชั้นขณะการอ่าน (while – reading)

6. ส่งตัวแทนกลุ่มมารับชุดกิจกรรมที่ 3 จากครูผู้สอน
 - 6.1 ผู้เรียนศึกษาคำสั่งในและปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรม
 - 6.2 ศึกษาและทำความเข้าใจคำศัพท์และบทความข่าวร่วมกันในกลุ่ม
 - 6.3 ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปความเกี่ยวกับบทความข่าวที่กำหนดให้
 - 6.4 ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามในแบบฝึกหัดที่ 3 ร่วมกัน
 - 6.5 ครูและผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเฉลยคำตอบที่ถูกต้องร่วมกัน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) / ชั้นขณะการอ่าน (while – reading)

7. ผู้เรียนส่งตัวแทนไปรับซองกิจกรรมที่ 4 และ 5
 - 7.1 ทบทวนคำศัพท์ในชั่วโมงก่อน โดยทำกิจกรรมแบบฝึกที่ 4 crossword
 - 7.2 ให้ผู้เรียนศึกษาบทความข่าวที่กำหนดให้ทำความเข้าใจคำศัพท์และเนื้อหาร่วมกัน
 - 7.3 ร่วมกันแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มและสรุปใจความสำคัญร่วมกันในกลุ่ม
 - 7.4 ร่วมกันตอบคำถามจากบทความข่าวที่กำหนดให้กิจกรรมแบบฝึกที่ 5
 - 7.5 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาคำถามบนกระดาน
 - 7.6 ร่วมกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

ชั่วโมงที่ 4

ขั้นนำไปใช้ (production) / ชั้นหลังอ่าน (post- reading)

8. ผู้เรียนทำแบบทดสอบความรู้หลังเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวัดความรู้หลังจากการได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มจากกิจกรรมในเรื่อง Sports news

ขั้นสรุป(warm up) / ชั้นหลังอ่าน (post- reading)

9. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในชุดกิจกรรมเรื่อง Sports news ดังนี้
 - 9.1 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มบอกความหมายคำศัพท์
 - 9.2 สรุปใจความสำคัญของบทความข่าวที่อ่านร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม
 - 9.3 บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ (teaching aids)

1. ชุดคำศัพท์ใหม่ในเนื้อหาข่าว
2. บทความข่าว Sports news
3. แบบฝึกหัดกิจกรรม
4. แบบทดสอบ

7. การวัดและประเมินผล

7.1. วิธีวัดและประเมินผล

- 7.1.1. ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม
- 7.1.2. ประเมินผลจากแบบทดสอบ
- 7.1.3. ประเมินจากแบบทดสอบ

7.2 เครื่องมือในการวัดผลประเมินผล

- 7.2.1 แบบสังเกตการณ์ทำงานกลุ่ม
- 7.2.2. แบบฝึกหัดกิจกรรม
- 7.2.3. แบบทดสอบความรู้

7.3 เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

- 7.3.1. ผู้เรียนทุกกลุ่มประเมินผลการทำงานอยู่ในระดับดี
- 7.3.2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดกิจกรรมได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80
- 7.3.3. ผู้เรียนมีผลคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่มอยู่ในระดับดีขึ้นไป

8. ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาของผู้ตรวจ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(พระมหาสมเกียรติ สิริธรรโณ)

รองผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารวิชาการ

9. บันทึกหลังสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางพรภมณ ศรีปิ่นราช)

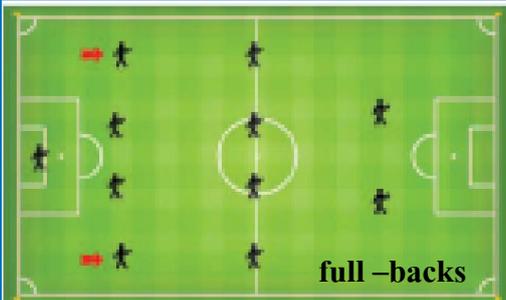
ครูผู้สอน

...../...../.....

Pre-reading exercise 1

football vocabulary : the players

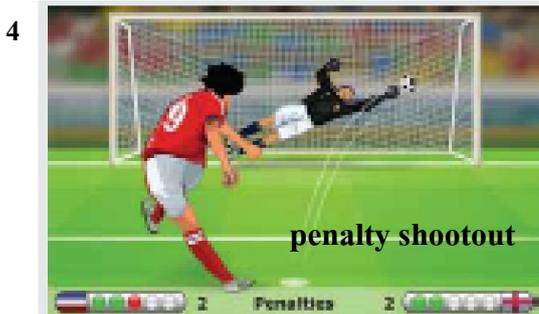
1	 <p style="text-align: right;">team</p>	6	 <p style="text-align: right;">goalkeeper</p>
2	 <p style="text-align: right;">captain</p>	7	 <p style="text-align: right;">substitute</p>
3	 <p style="text-align: right;">wingers</p>	8	 <p style="text-align: right;">defender</p>
4	 <p style="text-align: right;">full-backs</p>	9	 <p style="text-align: right;">midfielders</p>
5	 <p style="text-align: right;">centre-backs</p>	10	 <p style="text-align: right;">strikers</p>

Pre- reading exercise 1**Test your football vocabulary: players****Direction : Reading the definition and complete the words**

1. The _____ is the person who stands in the goal and tries to stop the ball with his feet and hands.
2. The _____ was brought on in the second-half after the midfielder was injured.
3. The _____ stays near their goal and try to stop the other team from attacking.
4. The _____ stay in the middle of the defense. They help the goalkeeper protect the goal.
5. The _____ are the players who play at the front and are good at scoring goals.
6. The _____ plays in the middle of the pitch. They try to pass the ball to the strikers.
7. The _____ plays on the outside of the defense. They often help attack as well as defend.
8. The _____ tries to lead the team. He usually wears an armband so the referee knows who he is.
9. The _____ play on the sides of the pitch. They need to be able to run fast.
10. In football, there are 11 players on a _____ .

Pre-reading exercise 2

football vocabulary : the match and the game

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางพรภมณ ศรีปิ่นราช
วัน เดือน ปีเกิด	09 เดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2516
ที่อยู่ปัจจุบัน	42/2 หมู่ 5 ต. หนองตอง อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 50340
ที่ทำงานปัจจุบัน	ร.ร.บาลีสหรัทธาสาศิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูผู้สอนสาระภาษาอังกฤษ
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน	ร.ร.บาลีสหรัทธาสาศิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
พ.ศ. 2550	ร.ร.ต้นแก้วผดุงพิทยาลัย ต.ขุนคอง อ.หางดง จ.เชียงใหม่
พ.ศ. 2548	ร.ร.วัดวัดโรงวัว ต. อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	ประกาศนียบัตรใบประกอบวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
พ.ศ. 2545	ศศบ.ภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่